

Fremsat den 8. oktober 2025 af skatteministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en børne- og ungedydelse, ligningsloven og forskellige andre love

(Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungedydelsen og delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser m.v.)

Skatteministeriet

§ 1

I lov om en børne- og ungedydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 603 af 12. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, 7. pkt., ændres »12« til: »24«.
2. I § 2, stk. 1, nr. 10, ændres »§ 155 c i lov om social service« til: »§ 134 i barnets lov«.
3. I § 4, stk. 2, nr. 1, udgår »eller«.
4. I § 4, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, indsættes efter »samværsafgørelse«: », herunder en afgørelse om midlertidigt samvær,«.
5. I § 4, stk. 2, nr. 2, ændres »forældremyndighedsindehaver.« til: »forældremyndighedsindehaver, eller«.
6. I § 4, stk. 2, indsættes som nr. 3:
»3) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 1, at barnet opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og at barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.«
7. I § 4, stk. 3, indsættes efter »modtageren af ydelsen,«: »at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 2, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen,«.
8. I § 4, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:
»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis forælderen som nævnt i 1. pkt., indlægges eller anbringes på en retspsykiatrisk afdeling i mere end 3 måneder, som følge af en

anbringelsesdom eller en behandlingsdom efter straffelovens § 68, 2. pkt., hvor retten fandt personen omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 1. eller 3. pkt., eller § 69.«

9. I § 4, stk. 6, indsættes efter »udbetales«: »helt eller delvist«.

10. I § 4, stk. 9, indsættes som 2. pkt.:

»Udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse i Danmark eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungedydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse i Danmark eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet.«

11. I § 11, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »dag-«: », fritids-«.

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 39 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 13 i lov nr. 328 af 9. april 2024, § 10 i lov nr. 616 af 11. juni 2024, § 5 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, § 20 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 15 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 96 af 4. februar 2025, § 3 i lov nr. 198 af 25. februar 2025, § 1 i lov nr. 563 af 27. maj 2025 og § 1 i lov nr. 564 af 27. maj 2025 og senest ved § 5 i lov nr. 750 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som nr. 42:

»42) Indtægt op til 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser udgivet af en forening m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen sker første gang den 1. januar 2026. De beløb, der frem-

kommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Indtægter efter 1. pkt., der i et kalenderår overstiger grundbeløbet, medregnes dog til den skattepligtige indkomst.»

§ 3

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1306 af 22. september 2022, som ændret ved § 38 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 8 i lov nr. 482 af 22. maj 2024 og § 3 i lov nr. 96 af 4. februar 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, og stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres »topskat« til: »mellemsskat«, og »topskattegrundlaget« ændres til: »mellemsskattegrundlaget«.

2. I § 2, stk. 3, ændres »topskat« til: »mellemsskat«.

3. I § 5, 2. pkt., ændres »stk. 2, 5-8« til: »stk. 2, 5, 7, 8«.

4. I § 5 indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»I tilfælde, hvor børne- og ungedyelsen for et barn udbetales delvist til barnet selv, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse, ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, til den forældremyndighedsindehaver, som modtager den resterende del af børne- og ungedyelsen for barnet.«

§ 4

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1040 af 13. september 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1694 af 30. december 2024 og senest ved § 1 i lov nr. 16 af 14. januar 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »pensionsafkastbeskatningsloven,«: »pensionsbeskatningsloven,«.

2. I § 16 b, stk. 2, udgår »eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven,«.

3. § 16 b, stk. 3, ophæves.

§ 5

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 6. januar 2023, som ændret ved § 350 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 5 i lov nr. 1176 af 19. november 2024 og § 2 i lov nr. 752 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 28, stk. 1, 1. pkt., ændres »renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker« til: »rente efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2«.

2. § 28, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.«

3. § 28, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Opkrævningslovens kapitel 5 finder ikke anvendelse på opkrævningen af ind- og udbetalinger omfattet af denne lov.«

4. § 36, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

§ 6

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1243 af 26. november 2024, som ændret ved § 21 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 8 i lov nr. 1691 af 30. december 2024, § 10 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og § 5 i lov nr. 730 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 38, stk. 2, ændres »finder anvendelse på indbetaling« til: »finder ikke anvendelse på ind- og tilbagebetaling«.

2. I § 38, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.«

3. I § 39, stk. 3, ændres »§ 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.« til: »opkrævningslovens § 7, stk. 2,«.

Social- og Boligministeriet

§ 7

I forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, som ændret senest ved § 19 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 31, stk. 1, 1. pkt., ændres »om en afgørelse« til: »om en afgørelse eller en erklæring«.

2. I § 42, nr. 1, indsættes efter »m.v.«: »og om behandling og afgørelse af sager om erklæringer efter kapitel 7 b«.

3. Efter kapitel 7 a indsættes:

»Kapitel 7 b

Erklæring til brug for udbetaling af børne- og ungedydelse

§ 44 b. Til brug for udbetaling af børne- og ungedydelse efter lov om en børne- og ungedydelse udsteder Familieretshuset efter anmodning fra en forældremyndighedsindehaver følgende erklæringer, når forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, eller når den anden forældremyndighedsindehaver ikke protesterer mod udstedelsen:

1) Erklæring om, at barnet opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

2) Erklæring om, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.«

§ 8

I lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 4 i lov nr. 1687 af 30. december 2024 og senest ved § 17 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, indsættes som nr. 7:

»7) Udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse.«

2. I § 6, stk. 2, indsættes som nr. 14:

»14) Sager om udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse, hvor forældremyndighedsindehaverne er uenige om, hvorvidt barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.«

3. I § 25 indsættes efter »bevilling«: », erklæring«.

4. I § 40, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »bevilling«: »eller erklæring«.

Beskæftigelsesministeriet

§ 9

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 6, ændres »samt«: til: »,« og efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40« indsættes: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.

2. I § 33, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40«: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026.

Stk. 2. § 3, nr. 1 og 2, har virkning fra og med indkomståret 2026.

§ 11

§§ 7 og 8 gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets hovedpunkter*
 - 2.1. *Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungedyselsen*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.1.1. *Udbetalingsregler for børne- og ungedyselsen*
 - 2.1.1.2. *Samvær*
 - 2.1.2. *Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Justering af opkrævningsregler for pensionsbeskatning*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.4. *Undtagelse for fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
3. *Ligestillingsmæssige konsekvenser*
4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 4.1.1. *Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungedyselsen*
 - 4.1.2. *Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser*
 - 4.1.3. *Undtagelse for fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser*
 - 4.2. *Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Klimamæssige konsekvenser*
8. *Miljø- og naturmæssige konsekvenser*
9. *Forholdet til EU-retten*
10. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
11. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Den 1. januar 2022 trådte nye udbetalingsregler for børne- og ungedyselsen i kraft. De nye udbetalingsregler medførte,

at forældre med fælles forældremyndighed over barnet som udgangspunkt modtager halvdelen af børne- og ungedyselsen hver. Fælles forældremyndighedsindehavere i delte familier

modtager således som udgangspunkt også halvdelen af ydelserne hver.

Ændringen af udbetalingsreglerne udspringer af Aftale om ét samlet familieretligt system, som den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i 2018.

Formålet med udbetalingsreglerne er at sikre, at forældremyndighedsindehavere ligestilles i relation til udbetaling af børne- og ungedydelsen. Udbetalingsreglerne tager i høj grad højde for nutidens familiemønstre, understøtter familier, der kan løse uenigheder selv, og tager samtidig hensyn til situationer, hvor barnet overvejende bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne.

De nye udbetalingsregler har nu været gældende i mere end 3 år, og det har vist sig, at der er behov for at foretage nogle præciseringer og ændringer af reglerne.

For nogle forældremyndighedsindehavere, der har barnet i mindst 9 ud af 14 dage, har det ikke været muligt at få den fornødne dokumentation, dvs. en samværsafgørelse eller et forlig, for at få udbetalt den fulde børne- og ungedydelse. Det har medført, at børne- og ungedydelsen fortsat er blevet ligedelt, selv om barnet reelt er hos den ene forældremyndighedsindehaver mindst 9 ud af 14 dage.

Derudover er det efter de gældende regler ikke muligt for en forældremyndighedsindehaver, der har barnet i mindst 9 ud af 14 dage, at anvende en afgørelse om midlertidigt samvær som dokumentation for, at denne forældremyndighedsindehaver skal have tildelt den fulde børne- og ungedydelse. Afgørelser om midlertidigt samvær kan træffes af både Familieretshuset og domstolene, og de strækker sig ikke sjældent over længere tid. I disse tilfælde er børne- og ungedydelsen derfor ligeledes blevet ligedelt.

Med lovforslaget ændres dokumentationskravet for, hvornår den fulde ydelse kan udbetales til én forældremyndighedsindehaver. Dermed understøttes i højere grad formålet med og hensigten bag udformningen af udbetalingsreglerne, der trådte i kraft den 1. januar 2022, jf. lov nr. 1944 af 15. december 2020. Således tages der i højere grad hensyn til de familier, der ikke kan nå til enighed om udbetaling af børne- og ungedydelsen, og hvor barnet overvejende bor hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Derudover foreslås ved lovforslaget en skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser. Det fremgår af regeringsgrundlaget Ansvar for Danmark fra december 2022, at regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) vil lægge grundstenene til en ny politik for de allermest udsatte. En politik, hvor de mødes med værdighed og på en måde, hvor der vi tages langt bedre hånd om dem, som har allermest behov for det.

Sælgere af sociale aviser skal på grund af hvidvasklovgiv-

ningen fremover identificere sig over for banken for at kunne anvende elektronisk betaling. Sælgerne er ofte socialt udsatte eller hjemløse, som sjældent ønsker at identificere sig, f.eks. fordi de frygter, at den øgede synlighed om deres indtægter fra avissalget vil udløse skatteopkrævning eller fradrag i offentlige ydelser, eller grundet sociale eller psykiske udfordringer. Der er derfor risiko for, at sælgerne vil stoppe salget, hvilket kan medvirke til, at en i forvejen udsat gruppe vil kompensere for den manglende indtægt på uhensigtsmæssig vis. Derfor har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) sammen med Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance, Konservative Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti fundet en løsning, hvor udsattes indtægter fra salg af sociale aviser under visse betingelser bliver fritaget for skat og fradrag i eventuelle sociale ydelser.

Endelig foreslås en række tekniske justeringer af bl.a. pensionskatteopkrævningen med henblik på at tilvejebringe et mere præcist og retvisende regelgrundlag for opkrævningen af pensionsafkastskat og pensionsafgift, der er i overensstemmelse med de administrative systemer, der benyttes til opkrævningen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungedydelsen

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Udbetalingsregler for børne- og ungedydelsen

Der udbetales for børn og unge under 18 år en skattefri børne- og ungedydelse, jf. § 1, stk. 1 og 2, i lov om en børne- og ungedydelse, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt, herunder, at den person, der har forældremyndigheden over barnet eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1.

For børn under 15 år udbetales børneydelsen med en fjerdedel i hvert kvartal, jf. § 5, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelse. Ydelsen udbetales første gang for det kvartal efter det kvartal, hvori barnet er født. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 21.480 kr. årligt (2026-niveau), for børn mellem 3 og 6 år er beløbet 17.004 kr. årligt (2026-niveau), og for børn og unge mellem 7 og 14 år er beløbet 13.380 kr. årligt (2026-niveau).

For unge mellem 15 og 17 år sker udbetalingen månedsvist og sidste gang for den måned, hvor den unge fylder 18 år. I den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen i forhold til antallet af dage i måneden, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungedydelse. For unge mellem 15 og 17 år er beløbet 13.380 kr. årligt (2026-niveau).

Udbetalingen af børne- og ungedydelsen sker som udgangspunkt til forældremyndighedsindehaveren. For forældre-

myndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungedydsen som udgangspunkt med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungedydelse.

Er forældremyndighedsindehaverne ikke bopælsregistreret i CPR på samme bopælsadresse, vil børne- og ungedydsen som udgangspunkt blive udbetalt med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne. Hele ydelsen kan dog udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, jf. § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungedydelse, eller den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende bopælsregistreres hos den anden forældremyndighedsindehaver, jf. § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungedydelse.

Udbetales den fulde børne- og ungedydelse til den ene forældremyndighedsindehaver, skal ydelsen fremadrettet ligedes efter § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om en børne- og ungedydelse, hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver, jf. § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelse.

En samværsafgørelse, der kan danne grundlag for udbetaling af børne- og ungedydsen, skal før den 1. april 2019 være truffet af Statsforvaltningen eller Ankestyrelsen, og skal fra og med den 1. april 2019 være truffet af Familieretshuset eller domstolene. En afgørelse om midlertidigt samvær kan ikke anvendes som grundlag for udbetaling af børne- og ungedydsen.

Et forlig om samvær, der skal kunne danne grundlag for udbetaling af børne- og ungedydsen, skal være indgået for Familieretshuset eller domstolene og vil typisk fremgå af et mødereferat eller af en retsbog. En aftale om samvær, der er indgået direkte mellem forældremyndighedsindehaverne uden involvering af Familieretshuset eller domstolene, og en mundtlig samværsaftale kan ikke danne grundlag for udbetaling af børne- og ungedydsen.

I en periode efter ikrafttrædelsen af reglerne om lighedeling af børne- og ungedydsen traf Familieretshuset afgørelse om dokumentation for samvær, når forældrene ikke var uenige om det aktuelle samvær. Denne praksis stoppede efter en dom i juni 2022, der fastslog, at der ikke var hjemmel til at træffe sådanne afgørelser.

I tilfælde, hvor en forældremyndighedsindehaver, som modtager børne- og ungedydelse, indsættes i en institution under Kriminalforsorgen, kan Udbetaling Danmark bestemme, at udbetalingen skal ske til den indsattes ægtefælle, såfremt barnet opholder sig hos denne, jf. § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungedydelse.

Hvis en forælder har forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele børne- og ungedydsen til denne, jf. § 4, stk. 5, i lov om en børne- og ungedydelse.

Udbetalingen af børne- og ungedydsen kan også ske til barnet eller den unge selv, hvis Udbetaling Danmark skønner det bedst for barnet eller den unge, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse.

Udbetaling af børne- og ungedydsen efter lov om en børne- og ungedydelse § 4, stk. 1-7, skal ske med virkning fra næstkommende kvartal eller måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. § 4, stk. 9, i lov om en børne- og ungedydelse.

2.1.1.2. Samvær

Det fremgår af § 19 i forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos (samværsforælderen).

Forældrene kan indgå en aftale om barnets samvær med den forælder, som barnet ikke har bopæl hos. Der stilles ikke krav om, at aftalen om samvær skal godkendes af eller anmeldes til Familieretshuset.

Hvis forældrene er uenige om omfanget og udøvelsen af samvær, kan der efter anmodning træffes afgørelse om samværet og fastsættes de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed, jf. § 21, stk. 1, i forældreansvarsloven.

Det er ikke muligt at fastsætte samvær mod en samværsforælders ønske. Dette skyldes, at samvær bør være udtryk for den samværs søgendes egen vilje og ønske om kontakt med barnet og ikke et resultat af indgriben fra det offentlige.

Efter § 29, stk. 1, i forældreansvarsloven kan der under behandlingen af en sag om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær efter anmodning træffes afgørelse om midlertidigt samvær. Afgørelsen træffes af den myndighed, der behandler sagen, dvs. Familieretshuset eller domstolene.

Efter § 29, stk. 2, i forældreansvarsloven gælder en afgørelse om midlertidigt samvær efter bestemmelsens stk. 1 under en sag om samvær, indtil der foreligger en endelig afgørelse om samvær, der kan fuldbyrdes, en aftale om samværet eller en afgørelse eller aftale om anden kontakt. Efter bestemmelsens stk. 3 bliver en afgørelse om midlertidigt samvær efter stk. 1 under en sag om forældremyndighed eller barnets bopæl endelig, når der foreligger en endelig afgørelse om forældremyndigheden eller barnets bopæl, der kan fuldbyrdes, eller en aftale om forældremyndigheden eller barnets bopæl.

Videre følger det af § 29 a i forældreansvarsloven, at hvis barnet ikke har samvær med samværsforælderen, skal Familieretshuset hurtigst muligt og inden 4 uger efter modtagelsen af en anmodning om fastsættelse af samvær træffe

afgørelse om kontaktbevarende samvær. En sådan afgørelse om kontaktbevarende samvær gælder, indtil der foreligger en endelig afgørelse om samvær, der kan fuldbyrdes, eller en aftale om samværet.

Endvidere følger det af § 29 b i forældreansvarsloven, at opholder et barn sig i en boform efter §§ 109 eller 110 i lov om social service med den ene forælder, og godtgøres det, at opholdet skyldes vold fra den anden forælder, skal der af hensyn til barnets bedste efter anmodning fra den forælder, som barnet opholder sig hos, træffes en midlertidig afgørelse om, at barnet ikke har samvær eller anden kontakt med den anden forælder. Dette gælder dog ikke, hvis det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.

Endelig følger det af § 30 i forældreansvarsloven, at en midlertidig afgørelse om samvær efter § 29 kan ændres. Afgørelsen træffes af den myndighed, der behandler sagen, dvs. Familieretshuset eller domstolene.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af lovforslaget om ligedeling af børne- og ungedydelsen fremgår det, at modellen for udbetalingsreglerne tager hensyn til, hvis barnet overvejende bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, og at der skabes gode forudsætninger for, at forældremyndighedsindehaverne selv tager ansvar for familien, men samtidig tages der hensyn til de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke kan nå til enighed, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 31 som fremsat, side 4.

Siden de nye udbetalingsregler trådte i kraft den 1. januar 2022, har det vist sig, at nogle forældremyndighedsindehaver, der har barnet boende mindst 9 ud af 14 dage, har udfordringer med at skaffe den fornødne dokumentation herfor, f.eks. en samværsafgørelse eller et forlig, for at få udbetalt den fulde børne- og ungedydelse.

Der har således vist sig et behov for i højere grad at understøtte intentionen om, at forældremyndighedsindehaver, hos hvem et barn bor, kan få udbetalt den fulde ydelse.

Det foreslås, at hele børne- eller ungedydelsen også skal kunne udbetales til en forældremyndighedsindehaver, der med en afgørelse om midlertidigt samvær eller en erklæring om omfang af samvær kan dokumentere, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 6.

Samtidig foreslås det, at en afgørelse om midlertidigt samvær eller en erklæring om omfanget af samvær skal kunne anvendes som dokumentation for, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den forældremyndighedsindehaver, der modtager den fulde ydelse, hvorefter der skal ske ligedeling af ydelsen efter § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om en børne- og ungedydelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 7.

Endvidere foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse

i forældreansvarsloven, jf. lovforslagets § 7, nr. 3. Forslaget vil betyde, at Familieretshuset får hjemmel til at udstede en erklæring om, hvorvidt barnet opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver. Erklæringen vil kunne bruges som dokumentation for at få udbetalt den fulde børne- og ungedydelse eller en ligedeling heraf. Det vil være en forudsætning for at udstede erklæringen, at forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver. Er der ikke enighed herom, vil Familieretshuset ikke kunne udstede erklæringen. For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 7, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Det vil være Udbetaling Danmark, der træffer afgørelse om udbetaling af ydelsen, herunder hvilken betydning erklæringen har for den konkrete sag. Udbetaling Danmarks afgørelser om udbetaling af ydelsen vil kunne påklages til Ankestyrelsen.

Det foreslås yderligere at sidestille udbetalingsreglerne for børne- og ungedydelsen til forældremyndighedsindehaver, der er indlagt eller anbragt på en retspsykiatrisk afdeling, med udbetalingsreglerne for forældremyndighedsindehaver, som er indsatte under Kriminalforsorgen. Hertil foreslås det, at Udbetaling Danmark i tilfælde, hvor en forældremyndighedsindehaver, der modtager børne- og ungedydelsen, indlægges eller anbringes på en retspsykiatrisk afdeling til behandling, kan beslutte, at udbetalingen af ydelsen skal ske til den indlagte eller anbragte ægtefælle, såfremt dennes særbarn opholder sig hos ægtefællen, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Herudover foreslås det at præcisere, at udbetaling af børne- eller ungedydelsen helt eller delvist kan ske til barnet eller den unge selv, hvis Udbetaling Danmark skønner det bedst for barnet eller den unge, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Som konsekvens af forslaget om hel eller delvis udbetaling af børne- eller ungedydelse til barnet eller den unge selv, foreslås justering af reglerne for udbetaling af supplerende grøn check til personer med barn således, at modtager barnet eller den unge delvist, dvs. halvdelen af, børne- eller ungedydelsen selv, vil den forældremyndighedsindehaver, der modtager den resterende del, dvs. den anden halvdel, af børne- eller ungedydelsen for barnet eller den unge, modtage dobbelt grøn check for barnet. Det betyder, at den forældremyndighedsindehaver, der ikke modtager børne- eller ungedydelse for barnet eller den unge, ikke vil kunne modtage supplerende grøn check for personer med børn.

Ydermere foreslås det at præcisere, at hvis familien rejser ind i landet, eller der sker hjemgivelse, skal udbetaling af børneydelsen efter § 4, stk. 1-7, i lov om en børne- og ungedydelse ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungedydelsen efter § 4, stk. 1-7, i lov om en børne- og ungedydelse skal ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Hertil bemærkes, at børne- og ungeydelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

Udbetaling af børne- og ungeydelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Den foreslåede præcisering i lovforslagets § 1, nr. 10, indebærer, at det gøres det klart, hvornår der sker udbetaling af børne- og ungeydelsen ved indrejse eller hjemgivelse. Den foreslåede ændring anses på ovennævnte baggrund for at være i overensstemmelse med EU-retten.

Endelig foreslås det at præcisere, at krav på betaling vedrørende fritidstilbud efter dagtilbudsloven kan medregnes i børne- og ungeydelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

2.2. Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser

2.2.1. Gældende ret

Det følger af statsskattelovens § 4, at alle indtægter i penge eller i formuegoder af pengeværdi er skattepligtige for modtageren.

Indtægt fra salg af sociale aviser er efter gældende regler ikke undtaget fra skattepligt og skal derfor medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Sælgere af sociale aviser skal på grund af hvidvasklovgivningen fremover identificere sig over for banken for at kunne anvende elektronisk betaling. Sælgerne er ofte socialt udsatte eller hjemløse, som sjældent ønsker at identificere sig, f.eks. fordi de frygter, at den øgede synlighed om deres indtægter fra avissalget vil udløse skatteopkrævning eller fradrag i offentlige ydelser, eller grundet sociale eller psykiske udfordringer.

Det foreslås på den baggrund at skattefritage indtægt på op til 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser, der er udgivet af en forening m.v., som er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Det foreslås, at beløbet skal reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og at reguleringen skal ske første gang den 1. januar 2026, og at de beløb, der fremkommer efter regulering, skal afrundes til nærmeste hele kronebeløb, og at indtægter, der i et kalenderår overstiger grundbeløbet, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det fastsatte beløb og reguleringen heraf foreslås at skulle svare til det beløb, som er fastsat i lov om socialt frikort, jf. denne lovs §§ 1 og 8. Ordningen om socialt frikort har til formål at understøtte, at de mest udsatte og sårbare borgere i samfundet gives bedre muligheder for at deltage i

samfundets arbejdsfællesskaber. Med ordningen om socialt frikort har borgere med særlige sociale problemer mulighed for at tjene op til 42.766 kr. (2025-niveau) skattefrit årligt, uden at indkomsten fradrages i andre offentlige ydelser.

Den foreslåede ordning vil medføre, at personers indtægt, der ikke overstiger 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser udgivet af en forening m.v. der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra og med 1. januar 2026, samt at beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og at reguleringen sker første gang den 1. januar 2026, hvor de beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Indtægter, der i et kalenderår overstiger grundbeløbet, medregnes til den skattepligtige indkomst. Den sociale avis skal være udgivet af en forening m.v., som er godkendt efter ligningslovens § 8 A.

2.3. Justering af opkrævningsregler for pensionsbeskatning

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, at opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på betaling af pensionsafgift som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1. Det indebærer, at afgiftskrav omfattet af pensionsbeskatningsloven egentlig skal opkræves via skattekontoen.

Det fremgår tilsvarende af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4, som er vedtaget ved lov nr. 1535 af 19. december 2007, men ikke trådt i kraft, at opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på betalinger omfattet af denne lov.

Det følger af opkrævningslovens § 1, stk. 1, at loven gælder for opkrævning af skatter og afgifter m.v. for virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v., der er registreret hos Skatteforvaltningen, medmindre der er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning. Da pensions-, livsforsikrings- og pengeinstitutter skal registreres hos Skatteforvaltningen, er pensionsafkastbeskatningsloven i et vist omfang omfattet af opkrævningslovens regler.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er med den eksisterende systemløsning ikke muligt at opkræve skatter og afgifter efter pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven på skattekontoen som forudsat i opkrævningslovens kapitel 5. Opkrævningen følger aktuelt de opkrævningsregler og procedurer, som findes i henholdsvis pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, jf. også SKM2013.656.SKAT. Ingen af disse to love indeholder dog et komplet regelsæt for rykker- og morarenteprocedurer, og de generelle regler i opkrævningsloven finder i et vist omfang anvendelse.

Det foreslås derfor at tilpasse opkrævningsreglerne for pensionsbeskatning til de specifikke regler, der gælder i pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, og til de relevante, generelle regler i opkrævningsloven. Herved tilvejebringes et mere præcist og retvisende regelgrundlag for opkrævningen af pensionsafkastskat og pensionsafgift, der er i overensstemmelse med de administrative systemer, der benyttes til opkrævningen, og i overensstemmelse med reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og relevante, generelle regler i opkrævningsloven.

For nærmere om de foreslåede tekniske justeringer henvises til lovforslagets §§ 4-6 og bemærkningerne hertil.

2.4. Undtagelse for fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen i forbindelse med afgørelse om ret til kontanthjælp skal se bort fra formue i form af legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt men og ikkeøkonomisk skade, samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40.

Det fremgår videre af den gældende § 33, stk. 1, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen ikke foretager fradrag i kontanthjælpen for indtægter i form af legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningsloven § 7, nr. 22 og 40.

For tildeling og beregning af kontanthjælp indgår alle indtægter, uanset om de er skattepligtige eller ej. Det betyder, at indtægter fra salg af sociale aviser efter de gældende regler om kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik ikke er undtaget, hverken efter reglerne om fradrag for indtægter eller reglerne om formue, og indtægt fra salg af sociale aviser vil efter gældende regler medføre fradrag i kontanthjælp m.v.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Sælgere af sociale aviser vil på grund af hvidvasklovgivning fremadrettet blive nødt til at identificere sig for at kunne anvende elektronisk betaling. Sælgerne er ofte socialt udsatte eller hjemløse, som sjældent ønsker at identificere sig, grundet sociale eller psykiske udfordringer, eller fordi de frygter, at den øgede synlighed om deres indtægter fra avissalget vil udløse skatteopkrævning eller fradrag i offentlige ydelser.

Det foreslås på den baggrund, at indtægter fra salg af sociale aviser skal være undtaget fra formueopgørelsen for ret til kontanthjælp. Derudover foreslås det, at løbende indtægter

fra salg af sociale aviser ikke skal medføre fradrag i kontanthjælp m.v.

De foreslåede ændringer vil medføre, at kommunen skal se bort fra indtægter fra salg af sociale aviser op til det beløb, der vil være fritaget for beskatning efter ligningsloven, ved formueopgørelsen for ret til kontanthjælp m.v., samt at kommunen ikke skal foretage fradrag i kontanthjælpen for løbende indtægter fra salg af sociale aviser op til det beløb, der vil være fritaget for beskatning efter ligningsloven. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Forslaget om at gøre indtægter på højest 42.766 kr. fra salg af sociale aviser skattefrie for sælgeren, jf. pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder, at skattefrie indtægter fra salg af sociale aviser ikke vil indgå i udmålingen af ydelser, herunder førtidspension, som beregnes på baggrund af skattepligtige indtægter.

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes at have ligestillingsmæssige konsekvenser, da det i højere grad muliggør fravigelse af udgangspunktet om lighed af børne- og ungedydelser mellem begge forældremyndighedsindehavere. Den foreslåede ændring medfører, at det bliver lettere for en forældremyndighedsindehaver, som har barnet mindst 9 ud af 14 dage, at fremskaffe dokumentation, der kan anvendes til at få den fulde ydelse udbetalt.

Det skønnes, at det overvejende er barnets moder, der har barnet boende i mindst 9 ud af 14 dage, og som efter de gældende regler har udfordringer med at opnå den nødvendige dokumentation for at kunne modtage den fulde ydelse. Det forventes derfor, at flere mødre end fædre vil få udbetalt den fulde børne- og ungedydelse som følge af lovforslaget.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1.1. Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungedydelser

Udbetalinger af børne- og ungedydelser er i udgangspunktet uafhængige af, om modtageren er forældremyndighedsindehaver. Der vil dog være en effekt fra indkomstaftapningen af ydelser, der kan være forskellig, alt efter hvilken af forældrene, der får den. Under forudsætning af, at der typisk er tale om, at barnets mor med forslaget vil få mere i ydelse, og barnets far mindre, og da kvinders indkomst i gennemsnit er mindre end mænds, vil forslaget medføre merudgifter for staten som følge af mindre indkomstaftapning. Set i lyset af det relativt begrænsede antal sager skønnes de årlige merudgifter ikke at være nævneværdige.

4.1.2. Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser

Forslaget vurderes at medføre et begrænset mindreprovenu som delvist vedrører kommunerne. Forslaget har ingen provenumæssige konsekvenser for regionerne.

Den delvise skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser har karakter af en skatteudgift, der dog anses som en bagatel og derfor ikke indgår i Skatteministeriets opgørelse over skatteudgifter.

4.1.3. Undtagelse for fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser

Det skønnes, at forslaget ikke indebærer nævneværdige økonomiske konsekvenser på statens område. Det skyldes, at sælgere af sociale aviser kan være anonyme under gældende regler, hvorfor det antages, at sælgere i praksis ikke fradrages i kontanthjælp. Dermed skønnes ændringen ikke at have nævneværdig betydning for udbetalingen af kontanthjælp.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set ikke at medføre implementeringskonsekvenser i form af administrative omkostninger for Skatteforvaltningen.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative meromkostninger svarende til 0,8 mio. kr. årligt i Familieretshuset.

Eventuelle økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner skal forhandles med de kommunale parter.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Det vurderes, at princip nr. 1 om enkle og klare regler er iagttaget i lyset af, at det med lovforslaget i højere grad bliver muligt for forældremyndighedsindehavere, der har barnet boende i mindst 9 ud af 14 dage, at opnå den nødvendige dokumentation for at kunne modtage den fulde ydelse. Det vurderes, at den foreslåede ordning bidrager til enkle og klare regler i lovgivningen, da ordningen vil medføre, at forældremyndighedsindehavere får klarhed over, hvilken dokumentation der er nødvendig for at kunne modtage den fulde ydelse. Dette vurderes bl.a. at kunne medføre, at reglerne bliver lettere for myndighederne at forvalte.

Udbetaling Danmark vil endvidere kommunikere via digital post til personer, der er omfattet af forslaget, og som ikke er undtaget fra at modtage digital post, jf. § 13 i lov om Udbetaling Danmark. Princip nr. 2 om digital kommunikation er derfor iagttaget i lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Den del af lovforslaget, der vedrører udbetaling af børne- og ungedydelse, kan have administrative konsekvenser for ikke-samboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang børne- og ungedydelsen ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Hvis forældremyndighedsindehaverne ikke er enige, vil den forældremyndighedsindehaver, der kan dokumentere, at det ved en afgørelse om midlertidigt samvær eller en erklæring om omfang af samvær udstedt af Familieretshuset fremgår, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, ved brug af en selvbetjeningsløsning, hvor forældremyndighedsindehaveren logger ind ved hjælp af et elektronisk ID, kunne anmode Udbetaling Danmark om udbetaling af hele ydelsen.

Den del af lovforslaget som vedrører skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser, vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne. Såfremt borgeren har indtægt fra salg af sociale aviser, som overstiger den fastsatte beløbsgrænse, vil det fortsat være borgerens ansvar at oplyse herom til skattemyndighederne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Børne- og ungedydelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstats kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

I medfør af artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF er det beskæftigelseslandets lovgivning, der har forrang, hvorfor dansk lovgivning som udgangspunkt finder anvendelse, hvor en person, der er beskæftiget i Danmark som led i beskæftigelsesforholdet, efter forordningen udløser ret til, at familien kan modtage familieydelse, selv om barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz (eksportabilitetsprincippet).

Hvis der er ret til børne- og ungedydelse til det samme barn fra flere EU/EØS-lande eller Schweiz, afgøres det efter artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF – den såkaldte prioriteringsregel – hvilket lands lovgivning om familieydelse, der har forrang. Når det er fastlagt, hvilket lands lovgivning, der har forrang, er det national lovgivning i det kompetente land, som finder anvendelse, jf. artikel 67.

I tilfælde af, at den person, til hvem børne- og ungedydelsen skal udbetales, ikke anvender den til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har deres bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale børne- og ungedydelse med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne, jf. artikel 68 a.

Det foreslås, at der indsættes et nyt punktum i lov om en børne- og ungedydelse § 4, stk. 9, hvorefter udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 ved indrejse eller hjemgivelse skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungedydelse efter stk. 1-7 ved indrejse eller hjemgivelse skal ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet. Den foreslåede præcisering indebærer, at det gøres klart, hvornår der sker udbetaling af børne- og ungedydelsen ved indrejse eller hjemgivelse.

Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.

Lovforslagets øvrige dele har ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 27. juni 2025 til den 21. august 2025 (55 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Advokatsamfundet, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Børne- og

Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Business Danmark, CEPOS, Danes Worldwide, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Danske A-kasser (DAK), Danske Advokater, Danske Familieadvokater, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Kvindesamfund, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Delebarnets Vilkår, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Digitaliseringsstyrelsen, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsförening, Domstolsstyrelsen, Familieretshuset, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre, Foreningen Hus Forbi, Foreningen Minoritet, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HOME-START, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Justitia, KL, Kommunale Velfærdschefer, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Kraka, Kvinderådet, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen Børn og Samvær, Landsskatteretten, Lederne, Lev uden Vold, LOKK, Mandecenteret, Manderådets Udvalg for Familieret, Mødrehjælpen, Psykiatrifonden, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Rigsrevisionen, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Psykisk Sårbar på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, Dansk Kvindesamfund, Samtlige byretter, Skatteankeforvaltningen, SIND, SRF Skattefaglig Forening, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Vestre Landsret, Ældre Sagen, Østre Landsret, Aalborg Universitet (Juridisk Institut) og Aarhus Universitet (Juridisk Institut).

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget vil medføre merudgifter til børne- og ungedydelse, der dog ikke skønnes at være nævneværdige. Den del af lovforslaget, som vedrører delvis skattefritagelse af indtægt fra sociale aviser vurderes at medføre et begrænset mindreprovenu.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Den del af lovforslaget, der vedrører børne- og ungedydelsen, vurderes at medføre administrative meromkostninger svarende til 0,8 mio. kr. årligt i Familieretshuset.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Den del af lovforslaget, som vedrører børne- og ungedyelsen, kan have administrative konsekvenser for ikkesammenboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang børne- og ungedyelsen ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne Den del af lovforslaget som vedrører delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser, vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne. Såfremt borgeren har indtægt fra salg af sociale aviser, som overstiger den fastsatte beløbsgrænse, vil det fortsat være borgerens ansvar at oplyse herom til skattemyndighederne.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Børne- og ungedyelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstats kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser. Udbetaling af børne- og ungedyelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås, at der indsættes et nyt punktum i lov om en børne- og ungedyelse § 4, stk. 9, hvorefter udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 ved indrejse eller hjemgivelse skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungedyelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet. Den foreslåede præcisering indebærer, at det gøres klart, hvornår der sker udbetaling af børne- og ungedyelsen ved indrejse eller hjemgivelse. Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Børne- og ungeydelsen reguleres årligt i henhold til udviklingen i forbrugerprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. § 1, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelse. Reguleringen foretages på grundlag af forbrugerprisindeksets årsgennemsnit for det år, der ligger 2 år forud for det kalenderår, hvor ydelsen udbetales. Beløbene forhøjes eller nedsættes med samme procent, som forbrugerprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2009. Den procentvise ændring beregnes med én decimal, og de regulerede beløb afrundes til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 12, jf. § 1, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelse.

Det følger af § 4 i lov om en børne- og ungedydelse, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et eller flere børn modtager børne- og ungedydelsen med halvdelen til hver.

Det foreslås, at i § 1, stk. 3, 7. pkt., i lov om en børne- og ungedydelse ændres »12« til »24«.

Den foreslåede ændring indebærer, at det regulerede beløb fremover vil skulle afrundes til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 24.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at det regulerede beløb efter § 1, stk. 3, kan være et ulige tal, som ikke kan deles ligeligt mellem to forældremyndighedsindehavere. Ved at afrunde til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 24, sikres det, at beløbet kan fordeles ligeligt mellem to forældremyndighedsindehavere.

Ændringen sikrer således, at det regulerede beløb efter § 1, stk. 3, fremover vil kunne deles lige med to i alle tilfælde, dvs. både ved den kvartalsvise udbetaling af børneydelsen og den månedlige udbetaling af ungedydelsen.

Til nr. 2

Der udbetales for børn og unge under 18 år en skattefri børne- og ungedydelse, jf. § 1, stk. 1 og 2, i lov om en børne- og ungedydelse, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt, herunder, at den person, der har forældremyndigheden over barnet eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1.

For børn under 15 år udbetales børneydelsen med en fjerdedel i hvert kvartal, jf. lov om en børne- og ungedydelse § 5, stk. 3. Ydelsen udbetales første gang for det kvartal efter det kvartal, hvori barnet er født. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 21.480 kr. årligt (2026-niveau), for børn mellem 3 og 6 år er beløbet 17.004 kr. årligt (2026-niveau), og for børn og unge mellem 7 og 14 år er beløbet 13.380 kr. årligt (2026-niveau).

For unge mellem 15 og 17 år sker udbetalingen månedsvist, og sidste gang for den måned, hvor den unge fylder 18 år. I den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen i forhold til antallet af dage i måneden, jf. lov om en børne- og ungedydelse § 5, stk. 4. For unge mellem 15 og 17 år er beløbet 13.380 kr. årligt (2026-niveau).

Det er en betingelse for retten til børne- og ungedydelsen, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter § 155 c i lov om social service om standsning af børne- og ungedydelsen på baggrund af en underretning om, at barnet har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for det pågældende kvartal, jf. lov om en børne- og ungedydelse § 2, stk. 1, nr. 10.

Det foreslås, at i § 2, stk. 1, nr. 10, i lov om en børne- og ungedydelse ændres »§ 155 c i lov om social service« til »§ 134 i barnets lov«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at § 155 c i lov om social service blev ophævet ved lov nr. 753 af 13. juni 2023, og uden indholdsmæssige ændringer videreført som § 134 i barnets lov.

Til nr. 3

Efter § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungedydelse udbetales i udgangspunktet for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet børne- og ungedydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Hele ydelsen kan dog udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, jf. § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungedydelse, eller den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende bopælsregistreres hos den anden forældremyndighedsindehaver, jf. § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungedydelse.

Det foreslås, at i § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne og ungedydelse udgår »eller«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at der med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås at indsætte en ny dokumentationsmulighed i lov om en børne- og ungedydelse som § 4, stk. 2, nr. 3, hvorefter en forældremyndighedsindehaver vil kunne anvende en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 1, som dokumentation for at modtage den fulde ydelse.

Til nr. 4

Efter § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungedydelse udbetales i udgangspunktet for forældremyndighedsindehavere

med fælles forældremyndighed over barnet børne- og ungedydelser med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Det følger af § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungedydelser, at hele ydelsen kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri. Har begge forældremyndighedsindehavere erklæret, at de er enige i, at udbetalingen af børne- og ungedydelser kun skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver, kan erklæringen efterfølgende ikke ensidigt trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver.

Det følger endvidere af § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungedydelser, at den fulde ydelse kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Videre følger det af § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelser, at ydelser, der udbetales efter stk. 2, ligeledes skal udbetales efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

En samværsafgørelse, der kan danne grundlag for udbetaling af børne- og ungedydelser, skal været truffet af Familieretshuset eller domstolene. En afgørelse om midlertidigt samvær kan ikke anvendes som grundlag for udbetaling af ydelsen.

Et forlig om samvær, der skal kunne danne grundlag for udbetaling af børne- og ungedydelser, skal være indgået for Familieretshuset eller domstolene og vil typisk fremgå af et mødereferat m.v. eller af en retsbog. En aftale om samvær, der er indgået direkte mellem forældremyndighedsindehaverne uden involvering af Familieretshuset eller domstolene og en mundtlig samværsaftale, kan ikke danne grundlag for udbetaling af ydelsen.

Det foreslås, at i § 4, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, i lov om en børne og ungedydelser indsættes efter »samværsafgørelse« », herunder en afgørelse om midlertidigt samvær,«.

Den foreslåede ændring af § 4, stk. 2, nr. 2, vil betyde, at en afgørelse om midlertidigt samvær, hvorefter en forældremyndighedsindehaver skal have barnet i mindst 9 ud af 14 dage, vil kunne anvendes som dokumentation for udbetaling af den fulde børne- og ungedydelser efter § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelser. Dette vil omfatte alle typer af midlertidige afgørelser om samvær, herunder afgørelser truffet efter forældreansvarslovens §§ 29-30.

Forslaget om ændring af § 4, stk. 3, vil betyde, at en af-

gørelse om midlertidigt samvær vil kunne anvendes som dokumentation for, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den forældremyndighedsindehaver, der hidtil har fået udbetalt den fulde ydelse, således, at ydelsen efter § 4, stk. 3, vil skulle ligedeles mellem forældremyndighedsindehaverne.

Til nr. 5

Det følger af § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungedydelser, at den fulde ydelse kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Der foreslås i § 4, stk. 2, nr. 2, ændres »forældremyndighedsindehaver.« til: »forældremyndighedsindehaver, eller«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at der foreslås indsat et nyt nr. 3 i § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 6

Det følger af § 4, stk. 1, 1. pkt. i lov om en børne- og ungedydelser, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungedydelser med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Det følger af § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungedydelser, at hele ydelsen kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri. Har begge forældremyndighedsindehavere erklæret, at de er enige i, at udbetalingen af børne- og ungedydelser kun skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver, kan erklæringen efterfølgende ikke ensidigt trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver.

Det følger endvidere af § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungedydelser, at den fulde ydelse kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Videre følger det af § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelser, at ydelser, der udbetales efter stk. 2, ligeledes skal udbetales efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

En samværsafgørelse, der kan danne grundlag for udbeta-

ling af børne- og ungedydelser, skal været truffet af Familieretshuset eller domstolene. En afgørelse om midlertidigt samvær kan ikke anvendes som grundlag for udbetaling af ydelsen.

Et forlig om samvær, der skal kunne danne grundlag for udbetaling af børne- og ungedydelser, skal være indgået for Familieretshuset eller domstolene og vil typisk fremgå af et mødereferat m.v. eller af en retsbog. En aftale om samvær, der er indgået direkte mellem forældremyndighedsindehaverne uden involvering af Familieretshuset eller domstolene og en mundtlig samværsaftale, kan ikke danne grundlag for udbetaling af ydelsen.

Det foreslås, at i § 4, stk. 2, i lov om en børne og ungedydelse indsættes som nr. 3, at den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 1, at barnet opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og at barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Forslaget vil betyde, at en forældremyndighedsindehaver, der har barnet mindst 9 ud af 14 dage, også vil kunne anvende en erklæring efter den ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslåede § 44 b, nr. 1, i forældreansvarsloven, der er udstedt af Familieretshuset, som dokumentation for udbetaling af den fulde børne- og ungedydelse efter § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelse.

Det vil være en betingelse for udbetaling af den fulde børne- og ungedydelse efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2, nr. 3, at barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver. Det betyder, at hvis barnet efterfølgende bopælsregistreres i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver, vil børne- og ungedydelsen skulle deles mellem forældremyndighedsindehaverne efter § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om en børne- og ungedydelse med halvdelen til hver.

Erklæringen vil ikke kunne anvendes som dokumentation for ændring af udbetalingen af børne- og ungedydelsen i situationer, der er omfattet af overgangsordningen i § 4, stk. 10, i lov om en børne- og ungedydelse. Overgangsordningen medfører, at forældremyndighedsindehaverne, der ikke boede sammen fra og med den 19. oktober 2021 til og med den 21. november 2021, som udgangspunkt ikke er omfattet af reglerne om ligestilling af børne- og ungedydelsen, jf. § 4, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 7

Det følger af § 4, stk. 1, 1. pkt. i lov om en børne- og ungedydelse, at for forældremyndighedsindehaverne med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungedydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Det følger af § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungedydelse, at hele ydelsen kan udbetales til den ene foræl-

dremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri. Har begge forældremyndighedsindehavere erklæret, at de er enige i, at udbetalingen af børne- og ungedydelsen kun skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver, kan erklæringen efterfølgende ikke ensidigt trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver.

Det følger endvidere af § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungedydelse, at den fulde ydelse kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Videre følger det af § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelse, at ydelser, der udbetales efter stk. 2, ligeledes skal udbetales efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsaftale eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

En samværsaftale, der kan danne grundlag for udbetaling af børne- og ungedydelsen, skal været truffet af Familieretshuset eller domstolene. En afgørelse om midlertidigt samvær kan ikke anvendes som grundlag for udbetaling af ydelsen.

Det foreslås, at der i § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelse indsættes efter »modtageren af ydelsen,« »at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 2, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen,«.

Det foreslåede vil medføre, at en forældremyndighedsindehaver vil kunne anvende en erklæring efter den ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslåede § 44 b, nr. 2, i forældreansvarsloven som dokumentation for, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en forældremyndighedsindehaver, som ikke modtager børne- og ungedydelsen, fordi hele ydelsen udbetales til den anden forældremyndighedsindehaver efter § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelse, vil kunne anmode Udbetaling Danmark om, at ydelsen fremover deles mellem forældremyndighedsindehaverne, hvis vedkommende kan fremlægge en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 2, som dokumenterer, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den forældremyndighedsindehaver som har modtaget ydelsen.

Erklæringen vil ikke kunne anvendes som dokumentation for ændring af udbetalingen af børne- og ungedydelsen i situationer, der er omfattet af overgangsordningen i § 4, stk. 10, i lov om en børne- og ungedydelse. Overgangsordningen

medfører, at forældremyndighedsindehavere, der ikke boede sammen fra og med den 19. oktober 2021 til og med den 21. november 2021, som udgangspunkt ikke er omfattet af reglerne om ligedeling af børne- og ungedyldelse, jf. § 4, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 8

Det følger af § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungedyldelse, at der i tilfælde, hvor en forældremyndighedsindehaver har ret til at få udbetalt børne- og ungedyldelse og er indsat i en institution under Kriminalforsorgen i mere end 3 måneder, kan den ydelse, som den indsatte har ret til at få udbetalt, efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsatte ægtefælle, såfremt den indsatte særbarn opholder sig hos ægtefællen.

Det foreslås i § 4, stk. 4, at indsætte som 2. pkt., at 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis forælderen som nævnt i 1. pkt., indlægges eller anbringes på en retspsykiatrisk afdeling i mere end 3 måneder, som følge af en anbringelsesdom eller en behandlingsdom efter straffelovens § 68, 2. pkt., hvor retten fandt personen omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 1. eller 3. pkt., eller § 69.

Den foreslåede ændring vil indebære, at hvis en forældremyndighedsindehaver, som har ret til at få udbetalt børne- eller ungedyldelse, indlægges eller anbringes, vil Udbetaling Danmark kunne bestemme, at børne- eller ungedyldelse udbetales til den indlagte eller anbragtes ægtefælle, hvis den indlagte eller anbragtes særbarn opholder sig hos ægtefællen.

Den foreslåede ændring vil således udvide bestemmelsen i § 4, stk. 4, så den vil omfatte personer, der er anbragt eller indlagt på en retspsykiatrisk afdeling på samme vis som indsatte i institutioner under Kriminalforsorgen.

Til nr. 9

Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungedyldelse skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedyldelse.

Når Udbetaling Danmark modtager en henvendelse vedrørende udbetaling af børne- og ungedyldelse til et barn eller en ung, vil den oprindelige modtager blive partshørt om oplysningerne. Udbetaling Danmark foretager en konkret vurdering i hver sag på baggrund af den konkrete henvendelse. I Udbetaling Danmarks skøn indgår bl.a. barnets alder, om ydelsen kommer barnet til gode, om det vil være bedst for barnet eller den unge at få udbetalt ydelsen, og om barnet er i stand til at administrere udbetalingen af ydelsen.

Det foreslås, at der i § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedyldelse efter »udbetales« indsættes »helt eller delvist«.

Den foreslåede ændring vil præcisere, at der efter afgørelse fra Udbetaling Danmark kan ske delvis udbetaling af børne-

og ungedyldelse til barnet eller den unge, mens den resterende del udbetales til en forældremyndighedsindehaver.

Ændringen vil tydeliggøre, at når det skønnes at være mest hensigtsmæssigt for barnet eller den unge, jf. beskrivelsen af skønnets momenter ovenfor, kan Udbetaling Danmark træffe afgørelse om delvis udbetaling til barnet eller den unge, således at ydelsen udbetales med halvdelen til barnet eller den unge og halvdelen til en forældremyndighedsindehaver.

Til nr. 10

Børne- og ungedyldelse er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

Udbetaling af børne- og ungedyldelse til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69.

Det følger af § 4, stk. 1-7, i lov om en børne- og ungedyldelse, at udbetaling af børne- og ungedyldelse skal for børneydelsen ske med virkning fra næstkommende kvartal, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, og for ungedyldelsen ske med virkning fra næstkommende måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. § 4, stk. 9, i lov om en børne- og ungedyldelse.

Det foreslås i § 4, stk. 9, i lov om en børne- og ungedyldelse at indsætte som 2. pkt., at udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 ved indrejse og hjemgivelse skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungedyldelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet.

Den foreslåede ændring vil præcisere, hvornår der skal ske udbetaling af børne- og ungedyldelse i de tilfælde, hvor familien ved indrejse i Danmark eller ved hjemgivelse erhverver eller generhverver retten til børne- og ungedyldelse. Det betyder for børneydelsen, at i tilfælde, hvor der er tale om indrejse i Danmark eller hjemgivelse, skal ydelsen udbetales i kvartalet efter det kvartal, i hvilket retten til ydelsen er erhvervet. For ungedyldelsen betyder det, at i tilfælde, hvor der er tale om indrejse i Danmark eller hjemgivelse, skal ydelsen udbetales i måneden efter den måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet. Ydelsen er erhvervet på det tidspunkt, hvor Udbetaling Danmark træffer afgørelse herom.

Den foreslåede præcisering har til formål at gøre det klart, hvornår udbetaling af børne- og ungedyldelse skal ske ved indrejse i Danmark eller ved hjemgivelse, når retten til ydelsen erhverves eller generhverves. Den foreslåede ændring anses på ovennævnte baggrund for at være i overensstemmelse med EU-retten.

Til nr. 11

Efter § 11, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse kan krav på børne- og ungeydelsen ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning.

Dog kan Udbetaling Danmark efter anmodning herom fra bopælskommunen modregne restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og for skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Kommunen kan vælge, at modregning for restancer, der er nævnt i § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til de offentlige. I disse tilfælde vil kommunen sende kravet vedrørende dag- og klubtilbud samt skolefritidsordning til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. Gældsstyrelsen, der herefter træffer afgørelse om modregning.

Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning med eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse efter lov om en børne- og ungeydelse, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse.

Det foreslås, at der i § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse efter »dag-« indsættes », fritids-«.

Den foreslåede ændring har til formål at præcisere, at også restancer vedrørende betaling for fritidstilbud efter dagtilbudsloven i overensstemmelse med den oprindelige hensigt med bestemmelsen kan modregnes i børne- og ungeydelsen.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af statsskattelovens § 4, at alle indtægter i penge eller i formuegoder af pengeværdi er skattepligtige for modtageren.

Personers indtægt fra salg af sociale aviser er efter gældende regler ikke undtaget fra skattepligt og vil derfor skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås i ligningslovens § 7 at indsætte som *nr. 42*, at der til den skattepligtige indkomst ikke medregnes indtægt på op til 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser udgivet af en forening m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen sker første gang den 1. januar 2026. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Indtægter, der i et kalenderår overstiger grundbeløbet, medregnes dog til den skattepligtige indkomst.

Det fastsatte beløb og reguleringen heraf foreslås at svare til det beløb, som er fastsat i lov om socialt frikort, jf. §§ 1 og 8. Ordningen om socialt frikort har til formål at understøtte, at de mest udsatte og sårbare borgere i samfundet

gives bedre muligheder for at deltage i samfundets arbejdsfællesskaber. Med ordningen om socialt frikort får borgere med særlige sociale problemer, mulighed for at tjene op til 42.766 kr. (2025-niveau) skattefrit årligt, uden at dette fradrages i andre offentlige ydelser.

Det foreslåede vil medføre, at personers indtægt, som ikke overstiger 42.766 kr. årligt, fra salg af sociale aviser, udgivet af en forening m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, ikke vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra og med 1. januar 2026, samt at beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og at reguleringen sker første gang den 1. januar 2026, hvor de beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Indtægt fra salg af sociale aviser, som overstiger den fastsatte beløbsgrænse, skal fortsat medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved en social avis forstås en avis, der sælges på gaden af selvstændigt virkende hjemløse og andre socialt udsatte. Den sociale avis skal udgives gennem en forening m.v., som er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Foreningen skal have som hovedformål at udvikle, etablere og støtte aktiviteter og virksomhed, hvor hjemløse og andre socialt udsatte gennem egen virksomhed har mulighed for at forbedre deres egen livssituation. En social avis forstås som publikationer med samfundsrelevante artikler f.eks. om livet på gaden, psykiatri eller lignende.

Forslaget begrænser ikke muligheden for også at være omfattet af ordningen om det sociale frikort.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

Efter lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter ydes der en skattefri kompensation (en grøn check) til personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen, eller modtager førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og som er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af de såkaldte grænsegængerregler. Det følger af § 1, stk. 1, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter. Til de pågældende personer ydes desuden et skattefrit tillæg. Det følger af § 1, stk. 4, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Derudover ydes der en grøn check til personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark eller omfattet af grænsegængerreglerne, og som ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- og ungeydelse. Det følger af § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Begge grønne checks og tillægget er indkomstafhængige.

Af § 2, stk. 1, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter følger således, at den grønne check til pensionister m.v. nedsættes med 7,5 pct. af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 6, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 362.800 kr. (2010-niveau).

Efter § 2, stk. 2, 1. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter nedsættes den grønne check for personer med børn med 7,5 pct. af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 6, i det omfang topskattegrundlaget overstiger det ovennævnte bundfradrag på 362.800 kr. (2010-niveau). Af § 2, stk. 2, 2. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter følger dog, at den grønne check for personer med børn nedsættes med 7,5 pct. af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 6, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 362.800 kr. (2010-niveau) med tillæg af 11.667 kr., hvis modtageren er pensionist m.v.

Af § 2, stk. 3, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter følger, at tillægget efter § 1, stk. 4, bortfalder, hvis grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, overstiger et grundbeløb på 212.000 kr. (2010-niveau).

Det foreslås i § 2, stk. 1, og i § 2, stk. 2, 1. og 2. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter at ændre »topskat« til »mellemsskat« og at ændre »topskattegrundlaget« til »mellemsskattegrundlaget«.

Det foreslås herudover i § 2, stk. 3, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter at ændre »topskat« til »mellemsskat«.

Det vil betyde, at det vil være mellemsskattegrundlaget, der danner grundlag for nedsættelse af den grønne check for pensionister, den grønne check for personer med børn og tillægget til den grønne check til pensionister.

De foreslåede ændringer skal ses i sammenhæng med, at den gældende topskat ændres til mellemsskat med virkning fra og med indkomståret 2026, jf. § 1, nr. 1, jf. § 10, stk. 4, i lov nr. 482 af 22. maj 2024 om ændring af personskatteloven, ligningsloven og forskellige andre love (Udmøntning af dele af aftale om reform af personskat). Forslaget er således en konsekvens af, at den gældende topskat fra og med indkomståret 2026 benævnes »mellemsskat«.

Ændringen vil ikke medføre materielle ændringer af gældende ret.

Til nr. 3

Der ydes efter § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en supplerende grøn check til personer, der på indkomstårets første dag er fuldt

skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Det følger af § 5, 1. pkt., i samme lov, at kompensation til personer med børn efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- og ungedydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungedydelse.

Det følger endvidere af § 5, 2. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, at i tilfælde, hvor hele børne- og ungedydelsen for et barn udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 3. pkt., eller stk. 2, nr. 5, 7, 8 eller 10, i lov om en børne- og ungedydelse, ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Det følger af § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse, at børne- og ungedydelsen udbetales til barnet eller den unge, hvis Udbetaling Danmark skønner, at det er bedst for barnet eller den unge.

Det foreslås, at i § 5, 2. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter ændres »stk. 2, 5-8« til: »stk. 2, 5, 7, 8«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at henvisningen til § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse udgår af § 5, 2. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at hvis der kun er én modtager af børne- og ungedydelsen, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse, er der ingen over 18 år, som modtager børne- og ungedydelsen, jf. § 1, stk. 1, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Forslaget medfører, at i tilfælde, hvor barnet eller den unge modtager den fulde børne- og ungedydelse, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse, ydes der ikke en skattefri kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn, jf. § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Til nr. 4

Der ydes efter § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en supplerende grøn check til personer, der på indkomstårets første dag er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Det følger af § 5, 1. pkt., i samme lov, at kompensation til personer med børn efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- og ungedydelsen, jf. § 4 i lov om en børne- og ungedydelse.

Det følger endvidere af § 5, 2. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, at i tilfælde

hvor hele børne- og ungedydelsen for et barn udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 3. pkt., eller stk. 2, nr. 5, 7, 8 eller 10, i lov om en børne- og ungedydelse, ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Udbetalingen af børne- og ungedydelsen sker som udgangspunkt til forældremyndighedsindehaveren. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungedydelsen som udgangspunkt med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungedydelse.

Det følger af § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse, at børne- og ungedydelsen udbetales til barnet eller den unge, hvis Udbetaling Danmark skønner, at det er bedst for barnet eller den unge.

Det foreslås, at i § 5 i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum, at i tilfælde, hvor børne- og ungedydelsen for et barn udbetales delvist til barnet selv, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse, ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, til den forældremyndighedsindehaver, som modtager den resterende del af børne- og ungedydelsen for barnet.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter der foreslås en ændring i § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse, hvor det bliver muligt for Udbetaling Danmark at træffe afgørelse om, at børne- og ungedydelsen kan udbetales delvist til barnet selv.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark træffer afgørelse om delvis udbetaling af ydelsen til barnet eller den unge selv, og en forældremyndighedsindehaver ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter til den forældremyndighedsindehaver, som modtager den resterende del af børne- og ungedydelsen for barnet. Det vil betyde, at den forældremyndighedsindehaver, der ikke modtager børne- eller ungedydelse for barnet eller den unge, ikke vil kunne modtage kompensation (supplerende grøn check) efter § 5, 1. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af opkrævningslovens § 15, stk. 1, at reglerne i opkrævningslovens kapitel 4 a finder anvendelse på Skatteforvaltningens krav på skatter og afgifter omfattet af pensionsbeskatningsloven, da opkrævningslovens § 15, stk. 1, som udgangspunkt omfatter alle krav på skatter og afgifter, medmindre disse specifikt er undtaget fra bestemmelsen. Pensionsafkastbeskatningsloven er bl.a. undtaget.

Det foreslås i opkrævningslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., at efter »pensionsafkastbeskatningsloven,« indsættes »pensionsbeskatningsloven,«.

Det foreslåede vil indebære, at krav omfattet af pensionsbeskatningsloven ikke omfattes af opkrævningslovens kapitel 4 a. Dermed vil alene de relevante og specifikt nævnte bestemmelser i opkrævningsloven finde anvendelse på krav omfattet af pensionsbeskatningsloven, jf. §§ 38 og 39, som foreslås ændret ved lovforslagets § 6, nr. 2 og 3.

Til nr. 2

Det følger af opkrævningslovens § 16 b, stk. 1, jf. stk. 2, at beløb indbetales til skattekontoen uden angivelse af, hvad betalingen skal dække, medmindre der som nævnt i stk. 2 er tale om en frivillig indbetaling af acontoskat efter selskabsskattelovens § 29 B, stk. 6, eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Det foreslås i opkrævningslovens § 16 b, stk. 2, at »eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven,« udgår.

Baggrunden er, at skat efter pensionsafkastbeskatningsloven ikke opkræves via skattekontoen, og der er derfor ikke grund til at opretholde en regel om frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven til skattekontoen.

Til nr. 3

Det følger af opkrævningslovens § 16 b, stk. 1, jf. stk. 2, at beløb indbetales til skattekontoen uden angivelse af, hvad betalingen skal dække, medmindre der som nævnt i stk. 2 er tale om en frivillig indbetaling af acontoskat efter selskabsskattelovens § 29 B, stk. 6, eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven. Det følger af stk. 3, at foretages der frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven efter stk. 2, anvendes beløbet alene til dækning af frivillig acontoskat, hvis der ikke på indbetalingstidspunktet består en debetsaldo.

Det foreslås, at opkrævningslovens § 16 b, stk. 3, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 2, hvori reguleringen af hvordan en frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven til skattekontoen håndteres ophæves, idet skat efter pensionsafkastbeskatningsloven ikke opkræves via skattekontoen.

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., at hvis pensionsafkastskatten med tillæg eller fradrag af eventuelle renter ikke er betalt rettidigt, skal der betales renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker. Det følger af bestemmelsens 2. pkt., at renten svarer til

den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2, i opkrævningsloven.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 28, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre »renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker« til »rente efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2«.

Den foreslåede ændring af 1. pkt. indebærer ingen materiel ændring, men har til formål at ensrette lovgivningen på tværs af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. Dette foreslås gennemført ved, at rentebestemmelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 1, ændres, således at opkrævningslovens § 7 finder direkte anvendelse, i stedet for at der alene henvises til rentesatsen i opkrævningslovens § 7.

Til nr. 2

Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., at hvis pensionsafkastskatten med tillæg eller fradrag af eventuelle renter ikke er betalt rettidigt, skal der betales renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker. Det følger af bestemmelsens 2. pkt., at renten svarer til den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2, i opkrævningsloven.

Efter opkrævningslovens § 6 skal der betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven. Efter opkrævningslovens § 8 kan told- og skatteforvaltningen meddele fritagelse for betaling af forskellige afgifter, gebyrer og renter efter opkrævningsloven.

Det foreslås, at pensionsafkastbeskatningslovens § 28, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således, at opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede nyaffattelse af § 28, stk. 1, 2. pkt., vil ikke indebære en materiel ændring, men når krav omfattet af pensionsbeskatningsloven undtages fra opkrævningslovens kapitel 5, jf. lovforslagets § 5, nr. 3, og heller ikke omfattes af kapitel 4 a, kan der opstå tvivl om hvorvidt relevante, almindelige opkrævningsregler i opkrævningsloven finder anvendelse.

Det foreslås derfor, at opkrævningslovens §§ 6 og 8 skal finde anvendelse, og at den allerede gældende henvisning til opkrævningslovens § 7 bibeholdes, jf. lovforslagets § 5, nr. 1. Det vil dermed fremgå tydeligt, at der vil kunne gennemføres sædvanlig rykkerprocedure med rykkergebyrer, at der vil kunne pålægges renter ved manglende betaling, at der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven, og at renter og gebyrer vil kunne eftergives efter reglerne i opkrævningslovens § 8.

Til nr. 3

Det fremgår af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4, som er vedtaget ved lov nr. 1535 af 19. december 2007,

men ikke trådt i kraft, at opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på betalinger omfattet af denne lov.

Det foreslås at nyaffatte pensionsafkastbeskatningslovens § 28, *stk. 4*, således at opkrævningslovens kapitel 5 ikke finder anvendelse på opkrævningen af ind- og udbetalinger omfattet af denne lov.

Det foreslåede vil indebære, at opkrævningslovens regler om skattekontoen ikke finder anvendelse på skattekrav omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven.

Der henvises desuden til lovforslagets § 5, nr. 1 og 2, om tydeliggørelse af hvilke relevante, almindelige opkrævningsregler i opkrævningsloven, der foreslås at skulle finde anvendelse.

Til nr. 4

Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 36, stk. 5, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4.

Det foreslås at ophæve pensionsafkastbeskatningslovens § 36, *stk. 5*.

Det foreslåede vil indebære, at skatteministeren ikke fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4. Dette skal ses i lyset, at § 28, stk. 4, foreslås nyaffattet med lovforslagets § 5, nr. 3.

Til § 6

Til nr. 1

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, at opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på indbetaling af pensionsafgift som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1.

Det følger af § 38, stk. 1, at når afgiftspligt indtræder som følge af en udbetaling, påhviler pligten den eller dem, der efter pensionsordningen eller forsikringen er berettiget til udbetalingen, jf. dog stk. 7. Når afgiftspligt indtræder i andre tilfælde, påhviler afgiftspligten den eller dem, der ville være berettiget til udbetalingen, hvis ordningen var blevet ophævet på dette tidspunkt. Det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution skal tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter, at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt den afgiftspligtige ydelse. Hvor afgiftspligten ikke indtræder som følge af en udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 1 måned efter, at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til afgiftspligten.

Opkrævningslovens kapitel 5 indeholder reglerne for skattekontoen.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, at ændre »finder anvendelse på indbetaling« til »finder ikke anvendelse på ind- og tilbagebetaling«.

Forslaget vil indebære en tilretning af opkrævningsreglerne for pensionsbeskatning til de specifikke regler, der gælder i pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatning, og til de relevante, generelle regler i opkrævningsloven. Herved tilvejebringes et mere præcist og retvisende regelgrundlag for opkrævningen af pensionsafkastskat og pensionsafgift, der er i overensstemmelse med de administrative systemer, der benyttes til opkrævningen, reglerne i pensionsbeskatningsloven og relevante, generelle regler i opkrævningsloven.

Det foreslåede vil desuden indebære, at pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, vil indeholde en negativ afgrænsning fra reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, således at det tydeligt vil fremgå, at kravene omfattet af pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1, ikke automatisk er omfattet af skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1, i medfør af opkrævningslovens § 1, stk. 1.

Det foreslåede vil endvidere indebære en præcisering af, at reglerne i opkrævningslovens kapitel 5 hverken omfatter indbetalinger af pensionsafgift eller tilbagebetalinger af pensionsafgift.

Til nr. 2

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 4, at hvis indbetaling af pensionsafgift ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 38, stk. 1, skal den tilbageholdelsespligtige (forsikringsselskab m.v.) betale rente efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2.

Efter opkrævningslovens § 6 skal der betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven. Efter opkrævningslovens § 8 kan Skatteforvaltningen meddele fritagelse for betaling af forskellige afgifter, gebyrer og renter efter opkrævningsloven.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 4, 2. pkt., at opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede nye 2. pkt. vil ikke indebære en materiel ændring, men har til formål at ensrette lovgivningen på tværs af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. Når krav omfattet af pensionsbeskatningsloven undtages fra opkrævningslovens kapitel 5, jf. lovforslagets § 4, nr. 1, og heller ikke omfattes af kapitel 4 a, kan der opstå tvivl om, hvorvidt relevante, almindelige opkrævningsregler i opkrævningsloven finder anvendelse.

Det foreslås derfor, at opkrævningslovens §§ 6 og 8 skal finde anvendelse, og at den allerede gældende henvisning til opkrævningslovens § 7 bibeholdes. Det vil dermed fremgå tydeligt, at der vil kunne gennemføres sædvanlig rykkerprocedure med rykkergebyrer, at der vil kunne pålægges renter

ved manglende betaling, at der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven, og at renter og gebyrer vil kunne eftergives efter reglerne i opkrævningslovens § 8.

Til nr. 3

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 39, stk. 3, at hvis en klage medfører tilbagebetaling af pensionsafgift, ydes der en skattefri rentegodtgørelse svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra betalingstidspunktet.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 39, stk. 3, at ændre »§ 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.« til »opkrævningslovens § 7, stk. 2,«.

Dermed ensrettes pensionsbeskatningslovens henvisninger til opkrævningsloven. Ændringen er af sproglig karakter og har ingen materiel betydning.

Til § 7

Til nr. 1

Efter § 31, stk. 1, i forældreansvarsloven skal henvendelse om anmeldelse vedrørende en aftale, om anmodning om en afgørelse, om anmodning om indbringelse af en afgørelse for familieretten og om klage efter § 41, stk. 2, indgives til Familieretshuset ved anvendelse af den digitale løsning, som Familieretshuset stiller til rådighed (digital selvbetjening). Dette gælder dog ikke anmodninger, der indgives af en offentlig myndighed, og anmodning om en midlertidig afgørelse efter §§ 26, 27, 29 og 29 a. Henvendelser, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Familieretshuset, jf. dog stk. 2 og 3.

Hvis Familieretshuset finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Familieretshuset efter bestemmelsens stk. 2 tilbyde, at henvendelsen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1. Familieretshuset bestemmer, hvordan en henvendelse omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt. Efter bestemmelsens stk. 3 kan Familieretshuset, ud over i de i stk. 2 nævnte tilfælde, undlade at afvise en henvendelse, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Familieretshuset ved at modtage henvendelsen på anden måde end digitalt, eller hvis det må antages at være bedst for barnet, at henvendelsen ikke afvises.

Det foreslås, at i § 31, stk. 1, 1. pkt., ændres »om en afgørelse« til »om en afgørelse eller en erklæring«.

Forslaget vil betyde, at anmodning om udstedelse af erklæring efter den ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslåede bestemmelse i kapitel 7 b i forældreansvarsloven som udgangs-

punkt vil skulle indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Familieretshuset stiller til rådighed (digital selvbetjening).

Indgives anmodningen uden anvendes af digital selvbetjening, vil Familieretshuset kunne afvise anmodningen, medmindre betingelserne i § 31, stk. 2 eller 3, for at undlade at afvise anmodningen, er opfyldt.

Behandlingen af anmodninger om udstedelse af de omhandlede erklæringer er beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 3.

Til nr. 2

Efter § 42, nr. 1, i forældreansvarsloven kan social- og boligministeren fastsætte regler om behandling af sager om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær m.v.

Det foreslås, at i § 42, nr. 1, indsættes efter »m.v.« »og om behandling og afgørelse af sager om erklæringer efter kapitel 7 b«.

Forslaget vil betyde, at social- og boligministeren vil kunne fastsætte regler om behandling og afgørelse af sager om udstedelse af erklæringer efter den ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslåede bestemmelse i § 44 b i det foreslåede kapitel 7 b i forældreansvarsloven. Efter denne bestemmelse vil Familieretshuset til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse efter lov om en børne- og ungeydelse efter anmodning fra en forældremyndighedsindehaver kunne udstede en erklæring om, hvorvidt barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Den foreslåede tilføjelse til bemyndigelsesbestemmelse vil bl.a. kunne anvendes til at fastsætte regler om inddragelse af den forældremyndighedsindehaver, der ikke har anmodet om udstedelse af erklæringen, når Familieretshuset modtager en anmodning om udstedelse af en erklæring efter kapitel 7 b i forældreansvarsloven.

I den forbindelse vil den foreslåede tilføjelse til bemyndigelsesbestemmelsen kunne anvendes til at fastsætte regler om, at domstolsprøvelse af udstedelsen af en erklæring vil kunne begrænses til prøvelse af overholdelse af de fastsatte regler om inddragelse af den forældremyndighedsindehaver, der ikke havde anmodet om udstedelse af erklæringen, når erklæringen er udstedt baseret på, at denne forældremyndighedsindehaver ikke inden udstedelsen havde protesteret mod udstedelsen af erklæringen eller mod den anden forældremyndighedsindehavers oplysninger om omfanget af barnets ophold hos forældremyndighedsindehaverne. Prøvelsen vil således kunne begrænses sådan, at prøvelsen ikke vil omfatte stillingtagen til, om barnet ved udstedelsen af erklæringen opholdt sig eller ikke længere opholdt sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver. Det samme vil gælde Familieretshusets forudgående genoptagelse af udstedelsen efter § 40 i Familieretshusloven, der foreslås ændret ved lovforslagets § 8, nr. 4.

Behandlingen af anmodninger om udstedelse af de omhandlede erklæringer og om domstolsprøvelse af udstedelse af disse erklæringer er beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 3.

Til nr. 3

Forældre, der ikke bor sammen, kan indgå en aftale om barnets samvær med den forælder, som barnet ikke har bopæl hos. Det følger af forældreansvarslovens § 21, stk. 1, at hvis forældrene er uenige om omfanget og udøvelsen af samvær, kan der efter anmodning træffes afgørelse om samværet og fastsættes de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed. Det er ikke muligt at fastsætte samvær mod en samværsforælders ønske. Bestemmelsen finder også anvendelse, når forældrene har fælles forældremyndighed.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i forældreansvarsloven som § 44 b indsættes en bestemmelse, hvorefter Familieretshuset til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse efter lov om en børne- og ungeydelse efter anmodning fra en forældremyndighedsindehaver udsteder følgende erklæringer, når forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, eller når den anden forældremyndighedsindehaver ikke protesterer mod udstedelsen:

- 1) Erklæring om, at barnet opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.
- 2) Erklæring om, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Bestemmelsen foreslås indsat i forældreansvarsloven i et nyt kapitel 7 b med overskriften »Erklæring til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse«.

Forslaget vil betyde, at i situationer, hvor forældrene har fælles forældremyndig, og der ikke er truffet afgørelse om samvær, og der enten ikke er samvær, eller samvær bygger på en aftale mellem forældremyndighedsindehaverne, vil Familieretshuset kunne udstede en erklæring om, hvorvidt barnet aktuelt opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Med denne erklæring vil en forældremyndighedsindehaver kunne dokumentere, om barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene eller den anden forældremyndighedsindehaver sådan, at den ene forældremyndighedsindehaver kan få udbetalt den fulde børne- og ungeydelse efter § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse, eller at ydelsen skal ligedeles efter lovens § 4, stk. 3.

Der henvises til punkt 2.1 i de almindelige bemærkninger og

de ved lovforslagets § 1, nr. 5 og 6, foreslåede ændringer af § 4, stk. 2 og 3, i lov om en børne- og ungeydelse og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes, at når der i den foreslåede bestemmelse i § 44 b henvises til, at barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, svarer det indholdsmæssigt til, at der i § 4, stk. 2 og 3, i lov om en børne- og ungeydelse henvises til, at barnet skal være eller ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Det vil være en betingelse for at udstede erklæringen, at forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af dem, eller at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Erklæringen vil også kunne udstedes, når enigheden er baseret på, at den anden forældremyndighedsindehaver ikke over for Familieretshuset protesterer mod anmodningen om udstedelse af erklæringen. I relation til udstedelse af erklæringen vil undladelse af at protestere således blive anset som enighed om, at barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Erklæringen vil ikke skulle indeholde en nærmere beskrivelse af den omhandlede samværsordning. Det vil således være uden betydning for udstedelse af erklæringen, om der er en fast aftale om weekendsamvær hver anden weekend (2-3 dage ud af 14 dage), om samværet bygger på en løs aftale, eller at barnet slet ikke har kontakt med den anden forælder. Det afgørende er, at forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet aktuelt opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene eller anden forældremyndighedsindehaver.

Når Familieretshuset modtager en anmodning om udstedelse af en erklæring til brug for udbetaling af børne- og ungeydelsen, vil Familieretshuset skulle sende anmodningen i høring hos den anden forældremyndighedsindehaver og bede forældremyndighedsindehaveren oplyse, om denne er enig i, at barnet aktuelt opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos ansøgeren, eller at barnet aktuelt ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den anden forældremyndighedsindehaver. Familieretshuset vil samtidig skulle vejlede om betingelserne for at udstede erklæringen, herunder at såfremt der er enighed om, at barnet aktuelt opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos en af forældremyndighedsindehaver, eller barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos en af forældremyndighedsindehaverne, vil Familieretshuset udstede erklæring herom. Det vil også skulle fremgå af vejledningen, at erklæringen også vil kunne udstedes, hvis den anden forældremyndighedsindehaver ikke protesterer.

Hvis forældremyndighedsindehaveren ikke besvarer henvendelsen, vil Familieretshuset skulle sende endnu en ag-

terskrivelse til denne forældremyndighedsindehaver og orientere vedkommende om, at erklæringen vil blive udstedt på det foreliggende grundlag, medmindre denne protesterer herimod.

Der vil skulle fastsættes en svarfrist på mindst 10 dage fra modtagelsen. Fristen bør være længere, hvis forældremyndighedsindehaveren bor eller opholder sig i udlandet. For at sikre, at agterskrivelsen er kommet frem og dermed er modtaget, vil den skulle sendes til forældremyndighedshaverens digitale postkasse eller med afleveringsattest eller rekommanderet med modtagelsesbevis, eller den vil skulle forkyndes efter § 11 a i Familieretshusloven, herunder med bistand fra domstolene.

Familieretshuset vil også på anden måde end ved afleveringsattest eller modtagelsesbevis kunne sikre sig, at forældremyndighedsindehaveren har modtaget brevet. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis forældremyndighedsindehaveren kontakter Familieretshuset i anledning af brevet, eller denne i en telefonsamtale med Familieretshuset i anden anledning bekræfter, at brevet er modtaget. I så fald vil dette skulle noteres på sagen efter offentlighedslovens § 13. Familieretshuset vil således ikke altid skulle afvente, at afleveringsattesten eller modtagelsesbeviset kommer retur.

Endvidere vil Familieretshuset, hvis forældremyndighedsindehaveren i anden anledning er til møde i Familieretshuset, i forbindelse med mødet kunne udlevere agterskrivelsen og notere, hvornår skrivelsen er udleveret til denne personligt.

Når det er dokumenteret, at skrivelsen er kommet frem, og den pågældende forældremyndighedshaver ikke har reageret inden den fastsatte frist, udsteder Familieretshuset erklæringen.

Familieretshuset kan også behandle en anmodning om udstedelse af erklæring, som er indkommet i forbindelse med behandling af en verserende sag om forældreansvar. I sådanne situationer vil Familieretshuset kunne anvende de foreliggende oplysninger om forældremyndighedsindehavernes kontakt med barnet ved behandlingen af anmodningen om udstedelse af erklæringen. Familieretshuset skal i givet fald høre den anden forældremyndighedsindehaver over de oplysninger om kontakten, som Familieretshuset vil lægge til grund for udstedelse af erklæringen.

Familieretshuset udsteder også erklæringen, når den anden forældremyndighedsindehaver tilstrækkelig klart tilkendegiver at være enig i, at barnet aktuelt opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den anden forældremyndighedsindehaver, eller at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den pågældende forældremyndighedsindehaver.

Det afgørende for udstedelsen af erklæringen vil være, at forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet aktuelt opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den pågældende forældremyndighedsindehaver. Erklæringen vil således kunne udstedes, selvom for-

ældrene er uenige om omfanget af den gældende samværsordning eller uenige om det fremtidige samvær. Erklæringen vil også kunne udstedes, selvom der verserer en samværs sag på grund af uenighed om omfanget af samværet.

Videre vil erklæringen kunne udstedes, selvom forældremyndighedsindehaverne er uenige om andre spørgsmål, f.eks. om fordelingen af børne- og ungeydelsen eller andre økonomiske spørgsmål. En protest mod, at den ene forældremyndighedsindehaver modtager den fulde ydelse, eller at ydelsen ligedes, vil således ikke være til hinder for at udstede erklæringen, hvis forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet aktuelt opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den pågældende forældremyndighedsindehaver.

Når erklæringen er udstedt, vil den forældremyndighedsindehaver, der ikke havde anmodet om udstedelse af erklæringen, ikke kunne forlange erklæringen tilbagekaldt under henvisning til at have fortrudt at have erklæret sig enig i eller ikke at have protesteret mod, at barnet opholdt sig eller ikke længere opholdt sig mindst 9 ud af 14 dage hos den anden forældremyndighedsindehaver. Den forældremyndighedsindehaver, der ikke havde anmodet om udstedelse af erklæringen, vil i stedet skulle henvises til enten at anmode om domstolsprøvelse af udstedelsen af erklæringen eller til at anmode om udstedelse af en ny erklæring ud fra den ene forældremyndighedsindehavers opfattelse af omfanget af barnets kontakt med forældremyndighedsindehaverne. Der henvises til den ved lovforslagets § 7, nr. 2, foreslåede ændring af § 42 i forældreansvarsloven og den ved lovforslagets 8, nr. 4, foreslåede ændring af § 40 i Familieretshusloven, og bemærkningerne til disse bestemmelser.

Hvis høringen viser, at forældremyndighedsindehaverne ikke er enige om det aktuelle omfang af barnets kontakt med dem, og at Familieretshuset derfor ikke vil kunne lægge til grund, at barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, vil betingelserne for at udstede erklæringen ikke være opfyldt.

Det følger af § 30 a i forældreansvarsloven, at ved Familieretshusets behandling af sager efter loven finder bestemmelserne i lov om Familieretshuset (herefter Familieretshusloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019) anvendelse. Afgørelser efter loven træffes i udgangspunktet af Familieretshuset eller familieretten.

Anmodninger om udstedelse af de omhandlede erklæringer vil indledningsvist skulle visiteres til behandling som såkaldte § 5-sager, jf. § 5 i Familieretshusloven, som foreslås ændret ved lovforslagets § 8, nr. 1. § 5-sager er enkle sager, der behandles efter lovens kapitel 8 (§ 25). Efter lovens § 25, som foreslås ændret ved lovforslagets § 8, nr. 3, vil Familieretshuset skulle afslutte sagerne ved at udstede erklæringen på grundlag af forældremyndighedsindehavernes enighed om omfanget af barnets ophold hos dem, jf. ovenfor. Dette vil også gælde situationer, hvor Familieretshuset

udsteder erklæringen under henvisning til, at den anden forældremyndighedsindehaver ikke har protesteret mod udstedelsen, jf. den ovenfor beskrevne procedure.

I de omhandlede situationer vil Familieretshuset som nævnt skulle udstede erklæringen, selvom den ene forældremyndighedsindehaver protesterer mod udstedelsen, forudsat at der i fornødent omfang er enighed om omfanget af barnets aktuelle kontakt med forældremyndighedsindehaverne.

Da betingelsen for at udstede erklæringen er enighed om omfanget af barnets aktuelle kontakt med forældremyndighedsindehaverne, eller at der ikke protesteres mod udstedelsen, vil Familieretshuset skulle udstede erklæringen. Udstedelsen af erklæringen er en afgørelse, der ikke kan indbringes for familieretten til prøvelse.

Der henvises til, at efter § 39, stk. 1, 1. pkt., i Familieretshusloven indbringes afgørelser truffet af Familieretshuset efter anmodning fra en part for familieretten, medmindre sagen bl.a. er omfattet af lovens § 40. Det følger af stk. 1 i denne bestemmelse, at Familieretshusets registrering eller notering af en aftale eller udstedelse af en bevilling ikke kan indbringes for familieretten efter reglerne i denne lov. Familieretshuset skal dog efter anmodning genoptage behandlingen af sagen. Ved lovforslagets § 8, nr. 4, foreslås anvendelsesområdet for § 40, stk. 1, i Familieretshusloven ændret sådan, at bestemmelsen også vil omfatte erklæringer udstedt af Familieretshuset, herunder erklæringer efter § 44 b i forældreansvarsloven. Dette forslag vil betyde, at når Familieretshuset har udstedt en erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven, fordi bestemmelsens krav om enighed om barnets aktuelle kontakt med forældremyndighedsindehaverne var opfyldt, vil en forældremyndighedsindehaver, der er uenig i, at erklæringen blev udstedt, ikke kunne anmode om, at udstedelsen af erklæringen indbringes for familieretten til prøvelse.

Familieretshuset vil i stedet skulle genoptage behandlingen af sagen og træffe afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at udstede erklæringen var opfyldt på udstedelsestidspunktet. Denne genoptagelse vil alene omfatte den processuelle behandling af sagen, herunder om forståelsen af parternes oplysninger om omfanget af barnets kontakt med dem. Der vil således heller ikke ved genoptagelse af en sag skulle foretages undersøgelser af omfanget af barnets kontakt med parterne. Afgørelsen i genoptagelsessagen vil efter anmodning kunne indbringes for familieretten til prøvelse efter § 39, stk. 1, 1. pkt., i Familieretshusloven. Der henvises til lovforslagets § 8, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Opstår der under behandlingen af en anmodning om udstedelse af en erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven uenighed om, hvorvidt barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, vil sagen skulle omvisiteres til behandling som en såkaldt § 6-sag, jf. § 6 i Familieretshusloven, som foreslås ændret ved lovforslagets § 8, nr. 2. § 6-sager er mindre enkle sager, der behandles efter lovens

kapitel 9 (§§ 26 og 27). Efter lovens § 26 vil Familieretshuset skulle foretage oplysningen m.v. af sagen og træffe afgørelse i sagen, når den er oplyst.

Da betingelsen for at udstede erklæringen er, at der er enighed om, at barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, vil Familieretshuset ved uenighed herom ikke kunne træffe anden afgørelse end at afslå at udstede erklæringen. Dette vil gælde, selvom det efter de foreliggende oplysninger er sandsynliggjort, at barnet aktuelt opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver. I sådanne situationer vil Familieretshuset således ikke skulle foretage undersøgelser af omfanget af barnets kontakt med parterne.

Disse afgørelser om afslag på udstedelse af erklæringen vil efter § 39, stk. 1, 1. pkt., i Familieretshusloven kunne indbringes for familieretten til prøvelse.

Hvis der er tvivl om enigheden om barnets kontakt med forældremyndighedsindehaverne, vil Familieretshuset skulle søge tvivlen afklaret, f.eks. ved at anmode den pågældende forældremyndighedsindehaver om supplerende oplysninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Det fremgår af § 5, stk. 1, i lov om Familieretshuset, at enkle sager i loven betegnes som § 5-sager, og at de visiteres til behandling efter lovens kapitel 8 om behandling af § 5-sager. Efter lovens § 5, stk. 2, nr. 1, behandles bl.a. sager om anmeldelse af aftale om forældremyndighed som § 5 sager. Efter lovens § 25 afslutter Familieretshuset bl.a. § 5-sager ved at udstede en bevilling eller resolution på baggrund af parternes enighed.

Det foreslås, at der i § 5, stk. 2, i forældreansvarsloven som nr. 7 indsættes: »7) Udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungedelse.«

Forslaget vil betyde, at Familieretshuset også vil skulle visitere anmodninger om udstedelse af erklæringer efter den ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslåede § 44 b i forældreansvarsloven til behandling som § 5-sager.

Efter lovens § 25, som foreslås ændret ved lovforslagets § 8, nr. 3, vil Familieretshuset kunne afslutte sagerne ved at udstede erklæringen, når betingelserne i den foreslåede § 44 b i forældreansvarsloven er opfyldt.

Er forældremyndighedsindehaverne uenige om, hvorvidt barnet aktuelt opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den pågældende forældremyndighedsindehaver, vil sagen skulle visiteres til behandling

som en §-6 sag, jf. den ved lovforslagets § 8, nr. 2, foreslåede ændring af § 6 i Familieretshusloven.

Der henvises endvidere til lovforslagets § 7, nr. 3, og bemærkningerne hertil, samt til pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 6, stk. 1, i Familieretshusloven, at mindre enkle sager i loven betegnes som § 6-sager, og at de visiteres til behandling efter lovens kapitel 9 (§§ 26 og 27) om behandling af § 6-sager.

Det følger af lovens § 26, at Familieretshuset foretager oplysning m.v. af en § 6-sag. Finder parterne ikke en løsning på deres uenighed, er det i udgangspunktet Familieretshuset, der træffer afgørelse i sagen, når den er oplyst. Det følger dog af lovens § 27, at Familieretshuset ikke afgør alle § 6-sager, men i stedet indbringer nogle af dem for familieretten til afgørelse.

Efter lovens § 6, stk. 2, behandles en række sagstyper som § 6-sager, der altid afgøres af Familieretshuset efter § 26. Familieretshuset kan således ikke indbringe sådanne sager for familieretten til afgørelse.

Det foreslås, at der i § 6, stk. 2, i Familieretshusloven som nyt nr. 14 indsættes: »14) Sager om udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungedelse, hvor forældremyndighedsindehaverne er uenige om, hvorvidt barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.«

Forslaget vil betyde, at ved uenighed om, hvorvidt barnet aktuelt opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den pågældende forældremyndighedsindehaver, vil en anmodning om udstedelse af en erklæring efter den ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslåede § 44 b i forældreansvarsloven skulle visiteres til behandling som en § 6-sag, som efter § 26 i Familieretshusloven afgøres af Familieretshuset. Familieretshuset vil således ikke kunne indbringe sagen for familieretten til afgørelse.

Begrundelsen for forslaget er, at en afgørelse om udstedelse af en erklæring efter den foreslåede § 44 b i forældreansvarsloven efter sin karakter altid bør træffes af Familieretshuset.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 3, og bemærkningerne hertil, samt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 25 i Familieretshusloven, at Familieretshuset afslutter en § 5-sag ved at modtage en anmeldelse, godkende, registrere eller notere en aftale, udstede en bevilling eller resolution i overensstemmelse med en aftale eller give en tilladelse eller godkendelse.

Det foreslås, at i § 25 i Familieretshusloven indsættes efter »bevilling« », erklæring«.

Forslaget vil betyde, at Familieretshuset vil kunne afslutte en § 5-sag om udstedelse af en erklæring efter den ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslåede § 44 b ved at udstede erklæringen, når parterne er enige herom.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 3, og bemærkningerne hertil samt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 40 i Familieretshusloven, at Familieretshusets registrering eller notering af en aftale eller udstedelse af en bevilling m.v. ikke kan indbringes for familieretten efter reglerne i denne lov. Familieretshuset skal dog efter anmodning genoptage behandlingen af sagen.

Bestemmelsen finder bl.a. anvendelse, når Familieretshuset på baggrund af parternes enighed har udstedt en bevilling, og en part ikke mener at have givet samtykke til udstedelsen, eller en part mener at have trukket sit samtykke tilbage inden udstedelsen. I sådanne situationer kan udstedelsen ikke indbringes for familieretten til prøvelse, men Familieretshuset vil skulle træffe afgørelse om, hvorvidt udstedelsen var korrekt. Denne afgørelse vil efter § 39, stk. 1, 1. pkt., i Familieretshusloven kunne indbringes for familieretten til prøvelse.

Det foreslås, at i § 40, stk. 1, 1. pkt., i Familieretshusloven indsættes efter »bevilling« »eller erklæring«.

Forslaget vil betyde, at udstedelse af en erklæring efter den ved lovforslagets § 7, nr. 3, foreslåede bestemmelse i § 44 b i forældreansvarsloven ikke vil kunne indbringes for familieretten til prøvelse.

Anmoder en part om, at udstedelsen af erklæringen indbringes for familieretten, vil Familieretshuset skulle genoptage sagen, visitere den som en § 6-sag og træffe afgørelse om, hvorvidt der var grundlag for at udstede erklæringen. Der henvises til den ved lovforslagets § 8, nr. 2, foreslåede ændring af § 6 i Familieretshusloven.

Genoptagelse af sagen vil kun kunne begrunde tilbagekaldelse af erklæringen, hvis Familieretshuset har begået væsentlige fejl ved behandlingen af sagen, f.eks. misforstået parterne, herunder ikke taget hensyn til en relevant protest mod udstedelsen, der var indgivet inden udstedelsen eller ikke foretaget korrekt høring af den anden forældremyndighedsindehaver efter den procedure, der er beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 7, nr. 3.

Derimod vil efterfølgende ændrede forhold, f.eks. omfanget af barnets kontakt med forældremyndighedsindehaverne, ikke kunne begrunde tilbagekaldelse af erklæringen. Det samme vil være tilfældet, hvis en forældremyndighedsindehaver efterfølgende fortryder eller trækker sin enighed om

oplysningerne om barnets kontakt tilbage. Ligeledes kan det forhold, at en forældremyndighedsindehaver efterfølgende tilkendegiver, at vedkommende ikke havde forstået konsekvenserne af erklæringen heller ikke begrunde tilbagekaldelse af erklæringen.

Familieretshusets afgørelse i genoptagelsessagen vil efter anmodning kunne indbringes for familieretten til prøvelse, jf. § 39 i Familieretshusloven.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 3, og bemærkningerne hertil samt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen i forbindelse med afgørelse om ret til kontanthjælp skal se bort fra formue i form af legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt men og ikkeøkonomisk skade, samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40.

Det foreslås i § 14, stk. 6, at ændre »samt« til: »,«, og efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40« at indsætte », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.

Som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 2, nr. 1, hvorefter der indsættes en ny bestemmelse i ligningslovens § 7, nr. 42, vil indtægter fra salg af sociale aviser på op til 42.766 kr. årligt være skattefri og således ikke skulle medregnes i den skattepligtige indkomst.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunen i forbindelse med afgørelse om ret til kontanthjælp skal se bort fra formue i form af indtægter fra salg af sociale aviser op til det beløb, der vil være fritaget for beskatning efter ligningsloven.

Til nr. 2

Det fremgår af § 33, stk. 1, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen ikke foretager fradrag i kontanthjælpen for legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningsloven § 7, nr. 22 og 40.

Det foreslås, at der i § 33, stk. 1, nr. 4, efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40« indsættes », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.

Som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 2, nr. 1, hvorefter der indsættes en ny bestemmelse i ligningslovens § 7, nr. 42, vil indtægter fra salg af sociale aviser på

op til 42.766 kr. årligt være skattefri og således ikke skulle medregnes i den skattepligtige indkomst.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunen ikke skal foretage fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser op til det beløb, der vil være fritaget for beskatning efter ligningsloven.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2026.

Det foreslåede vil indebære, at forældremyndighedsindehavere fra og med 1. januar 2026 kan anvende midlertidige samværsafgørelser og erklæringer om omfang af samvær, udstedt af Familieretshuset, til at anmode Udbetaling Danmark om, at udbetalingen af børne- og ungeydelsen skal ske fuldt ud til en forældremyndighedsindehaver.

Det foreslåede vil indebære, at personers indtægt med højst 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra og med den 1. januar 2026.

Det foreslåede vil indebære, at pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 6, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2026. Det foreslåede vil samtidig i medfør af denne lovs § 6, nr. 4, indebære ophævelse af bemyndigelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 36, stk. 5, til skatteministeren, om at fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 3, nr. 1 og 2, har virkning fra og med indkomståret 2026.

Forslaget betyder, at ændringerne af lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, som går ud på at omdøbe »topskat« til »mellemsskat« som konsekvens af, at topskatten fra og med 2026 omdøbes til mellemsskat i personskatteloven, får virkning fra og med indkomståret 2026.

Til § 11

Lovens §§ 1-6 og 9 gælder ikke for Færøerne eller Grønland og vil ikke kunne sættes i kraft for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Det foreslås, at lovens §§ 7 og 8 ikke skal gælde for Færøerne og Grønland og heller ikke skal kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

I relation til ikraftsættelse for Grønland af de ved lovforslagets §§ 7 og 8 foreslåede ændringer af forældreansvarsloven og Familieretshusloven er begrundelsen herfor, at ændringerne alene relaterer sig til behandlingen af sager efter lov om en børne- og ungeydelse, der ikke gælder for og heller ikke kan sættes i kraft for Grønland.

I relation til ikraftsættelse for Færøerne af de ved lovforslagets §§ 7 og 8 foreslåede ændringer af forældreansvarsloven og Familieretshusloven er begrundelsen herfor, at de færøske myndigheder har overtaget sagsområdet person-, familie- og arveret, herunder den lovgivning der er omfattet af lovforslagets §§ 7 og 8.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte beløb reguleres årligt efter udviklingen i det af Danmarks Statistik offentliggjorte forbrugerprisindeks i forhold til indekset for 2009. Reguleringen foretages på grundlag af forbrugerprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket ydelsen udbetales. Beløbene forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed forbrugerprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2009. Ved reguleringen for kalenderåret 2012 nedsættes den beregnede ændringsprocent efter 3. pkt. med 1,9 procentenheder. I 2013 og efterfølgende kalenderår nedsættes den beregnede ændringsprocent efter 3. pkt. med 3,9 procentenheder. Den procentvise ændring beregnes med en decimal. De beløb, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 12. Reguleringen sker første gang for kalenderåret 2012. I 2023 forhøjes de i stk. 1 og 2 nævnte beløb derudover samlet med 660 kr.

§ 2. Retten til børne- og ungeydelsen er betinget af, 1-9) ---

10) at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter § 155 c i lov om social service om standsning af børne- og ungeydelsen.

Stk. 2-3. ---

§ 4. ---

Stk. 2. Er forældremyndighedsindehaverne ikke bopælsregistreret i CPR på samme bopælsadresse, udbetales hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis

- 1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, hvilket ikke efterfølgende ensidigt kan trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver, eller
- 2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

§ 1

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 603 af 12. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, 7. pkt., ændres »12« til: »24«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 10, ændres »§ 155 c i lov om social service« til: »§ 134 i barnets lov«.

3. I § 4, stk. 2, nr. 1, udgår »eller«.

4. I § 4, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, indsættes efter »samværsafgørelse«: », herunder en afgørelse om midlertidigt samvær,«.

5. I § 4, stk. 2, nr. 2, ændres »forældremyndighedsindehaver.« til: »forældremyndighedsindehaver, eller«.

6. I § 4, stk. 2, indsættes som nr. 3:

»3) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 1, at barnet opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos

Stk. 3. Ydelse, der udbetales efter stk. 2, skal ligedeles efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Stk. 4. Når en forælder, der har forældremyndighed over barnet og har ret til at få udbetalt børne- og ungeydelse, jf. stk. 1-3, 5 og 10, er indsat i en institution under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan den ydelse, som den indsatte har ret til at få udbetalt, efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsatte ægtefælle, såfremt den indsatte særbarn opholder sig hos den indsatte ægtefælle.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis Udbetaling Danmark skønner det bedst for barnet eller den unge.

Stk. 7-8. ---

Stk. 9. Udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelse efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende måned, efter Udbetaling Danmark har truffet afgørelse om udbetaling.

Stk. 10. ---

§ 11. ---

Stk. 2. I hele den ydelse, som den enkelte er berettiget til at få udbetalt, jf. § 4, kan modregnes den enkelte berettigedes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, og skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen. Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse efter denne lov.

denne, og at barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.«

7. I § 4, *stk. 3*, indsættes efter »modtageren af ydelsen,«: »at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 2, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen,«.

8. I § 4, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis forælderen som nævnt i 1. pkt., indlægges eller anbringes på en retspsykiatrisk afdeling i mere end 3 måneder, som følge af en anbringelsesdom eller en behandlingsdom efter straffelovens § 68, 2. pkt., hvor retten fandt personen omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 1. eller 3. pkt., eller § 69.«

9. I § 4, *stk. 6*, indsættes efter »udbetales«: »helt eller delvist«.

10. I § 4, *stk. 9*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse i Danmark eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse i Danmark eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet.«

11. I § 11, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »dag-«: », fritids-«.

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 39 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 13 i lov nr. 328 af 9. april 2024, § 10 i lov nr. 616 af 11. juni 2024, § 5 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, § 20 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 15 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 96 af 4. februar 2025, § 3 i lov nr. 198 af 25. februar 2025, § 1 i lov nr. 563 af 27. maj 2025 og § 1 i lov nr. 564 af 27. maj 2025 og senest ved § 5 i lov nr. 750 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:
1-41) ---

1. I § 7 indsættes som *nr. 42*:

»42) Indtægt op til 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser udgivet af en forening m.v., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen sker første gang den 1. januar 2026. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Indtægter efter 1. pkt., der i et kalenderår overstiger grundbeløbet, medregnes dog til den skattepligtige indkomst.«

§ 3

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1306 af 22. september 2022, som ændret ved § 38 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 8 i lov nr. 482 af 22. maj 2024 og § 3 i lov nr. 96 af 4. februar 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1*, og i *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, ændres »topskat« til: »mellemskat«, og »topskattegrundlaget« ændres til: »mellemskattegrundlaget«.

§ 2. Den kompensation, som er nævnt i § 1, stk. 1, nedsættes med 7,5 pct. af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 6, i det omfang topskattegrundlaget overstiger et bundfradrag på 362.800 kr. (2010-niveau).

Stk. 2. Den kompensation til personer med børn, som er nævnt i § 1, stk. 2, nedsættes med 7,5 pct. af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 6, i det omfang topskattegrundlaget overstiger bundfradraget efter stk. 1 med tillæg for indkomståret 2022 på 3.507 kr. For personer, der ved indkomstårets udløb har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, eller modtager førtidspension, seniorpension eller tidlig pension efter lov om social pension eller lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., nedsættes den kompensation til personer med børn, som er nævnt i § 1, stk. 2, med 7,5 pct. af grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 6, i det omfang topskattegrundlaget overstiger bundfradraget efter denne lovs § 2, stk. 1, med tillæg af 11.667 kr.

Stk. 3. Det tillæg, som er nævnt i § 1, stk. 4, bortfalder, hvis grundlaget for topskat efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, overstiger et grundbeløb på 212.000 kr. (2010-niveau).

§ 5. Kompensationen til personer med børn efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at

2. I § 2, *stk. 3*, ændres »topskat« til: »mellemskat«.

få udbetalt børne- og ungedydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungedydelse. I tilfælde, hvor hele børne- og ungedydelsen for et barn udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 3. pkt., eller stk. 2, 5-8 eller 10, i lov om en børne- og ungedydelse, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2. Det maksimale beløb, der udbetales efter § 1, stk. 2, 2. pkt., forhøjes med 90 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, jf. 2. pkt., dog maksimalt med 180 kr. Det maksimale beløb, der udbetales efter § 1, stk. 2, 3. pkt., forhøjes med 120 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, jf. 2. pkt., dog maksimalt med 240 kr. Det maksimale beløb, der udbetales efter § 1, stk. 2, 5. pkt., forhøjes med 110 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, jf. 2. pkt., dog maksimalt med 220 kr. Det maksimale beløb, der udbetales efter § 1, stk. 2, 6. pkt., forhøjes med 120 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, jf. 2. pkt., dog maksimalt med 240 kr.

§ 15. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på told- og skatteforvaltningens krav på skatter og afgifter m.v., medmindre kravet omfattes af kapitel 5, kildeskatteloven, lov om spil, pensionsafkastbeskatningsloven, ejendomsskattelovens kapitel 8 og §§ 77-81, afskrivningslovens § 40, stk. 7, aktieavancebeskatningslovens §§ 39-40, boafgiftslovens § 21 a, stk. 3, og § 26 a, stk. 3, dødsboskattelovens §§ 14, 30, 87 og 89, § 6 D, stk. 10-12 og 14, og § 12 i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, § 11, stk. 2, 10. pkt., og stk. 3, 5. pkt., i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, for så vidt angår beskatning af etableringskonto, eller virksomhedsskattelovens §§ 17 og 18, jf. dog stk. 2 og 3. Krav på sagsomkostninger, tilbagebetalingskrav, der hverken omfattes af § 15 d, stk. 1, 1. pkt., eller skatteforvaltningslovens § 57, stk. 4, 1. pkt., og erstatningskrav omfattes heller ikke af reglerne i dette kapitel, medmindre der er tale om regreskrav, jf. dog stk. 3. Krav tilhørende restanceinddrivelsesmyndigheden omfattes heller ikke af reglerne i dette kapitel, medmindre der er tale om tilbagebetalingskrav efter § 15 d, stk. 1, 1. pkt., jf. dog stk. 3.

Stk. 2-3. ---

§ 16 b. –

Stk. 2. Foretages der frivillig indbetaling af acontoskat efter selskabsskattelovens § 29 B, stk. 6, eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven, skal det fremgå af indbetalingen, at der er tale om frivillig indbetaling af acontoskat.

Stk. 3. Foretages der frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven efter stk. 2, anvendes beløbet alene til dækning af frivillig acontoskat, hvis der ikke på indbetalingstidspunktet består en debetsaldo.

3. I § 5, 2. pkt., ændres »stk. 2, 5-8« til: »stk. 2, 5, 7, 8«.

4. I § 5 indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»I tilfælde, hvor børne- og ungedydelsen for et barn udbetales delvist til barnet selv, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedydelse, ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, til den forældremyndighedsindehaver, som modtager den resterende del af børne- og ungedydelsen for barnet.«

§ 4

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1040 af 13. september 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1694 af 30. december 2024 og senest ved § 1 lov nr. 16 af 14. januar 2025 foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »pensionsafkastbeskatningsloven,«: »pensionsbeskatningsloven,«.

2. I § 16 b, stk. 2, udgår »eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven,«.

3. § 16 b, stk. 3, ophæves.

§ 28. Hvis skatten med tillæg eller fradrag af eventuelle renter ikke er betalt rettidigt, skal der betales renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker. Renten svarer til den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2, i opkrævningsloven.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på opkrævnningen af betalinger og udbetalinger omfattet af denne lov.

§ 36. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikraft træden af § 28.

Stk. 6. ---

§ 38. ---

Stk. 2. Opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på indbetaling af afgift som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Hvis indbetaling ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, skal den tilbageholdelsespligtige betale rente efter § 7, stk. 1, jf. stk. 2, i opkrævningsloven.

Stk. 5-7. ---

§ 39. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hvis en klage medfører tilbagebetaling af afgift, ydes der en skattefri rentegodtgørelse svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra betalingstidspunktet.

§ 5

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 6. januar 2023, som ændret ved § 350 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 5 i lov nr. 1176 af 19. november 2024 og § 2 i lov nr. 752 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 28, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker« til: »rente efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2«.

2. § 28, *stk. 1, 2. pkt.*, affattes således:

»Opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.«

3. § 28, *stk. 4*, affattes således:

»Stk. 4. Opkrævningslovens kapitel 5 finder ikke anvendelse på opkrævnningen af ind- og udbetalinger omfattet af denne lov.«

4. § 36, *stk. 5*, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

§ 6

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1243 af 26. november 2024, som ændret ved § 21 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 8 i lov nr. 1691 af 30. december 2024, § 10 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og § 5 i lov nr. 730 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 38, *stk. 2*, ændres »finder anvendelse på indbetaling« til: »finder ikke anvendelse på ind- og tilbagebetaling«.

2. I § 38, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.«

3. I § 39, *stk. 3*, ændres »§ 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.« til: »opkrævningslovens § 7, stk. 2,«.

§ 7

I forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, som ændret senest ved § 19 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages følgende ændring:

§ 31. Henvendelse om anmeldelse vedrørende en aftale, om anmodning om en afgørelse, om anmodning om indbringelse af en afgørelse for familieretten og om klage efter § 41, stk. 2, skal indgives til Familieretshuset ved anvendelse af den digitale løsning, som Familieretshuset stiller til rådighed (digital selvbetjening). Dette gælder dog ikke anmodninger, der indgives af en offentlig myndighed, og anmodning om en midlertidig afgørelse efter §§ 26, 27, 29 og 29 a. Henvendelser, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Familieretshuset, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-4. ---

§ 42. Social- og boligministeren kan fastsætte regler

1) om behandling af sager om forældremyndighed, barnets bopæl og samvær m.v.,
2-7) ---

§ 44 a. ---

§ 5. ---

Stk. 2. Følgende sager behandles som udgangspunkt som § 5-sager:
1-6) ---

§ 6. ---

Stk. 2. Følgende sager behandles altid som § 6-sager, der afgøres af Familieretshuset efter § 26:
1-13) ---

1. I § 31, stk. 1, 1. pkt., ændres »om en afgørelse« til: »om en afgørelse eller en erklæring«.

2. I § 42, nr. 1, indsættes efter »m.v.«: »og om behandling og afgørelse af sager om erklæringer efter kapitel 7 b«.

3. Efter kapitel 7 a indsættes:

»Kapitel 7 b

Erklæring til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse

§ 44 b. Til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse efter lov om en børne- og ungeydelse udsteder Familieretshuset efter anmodning fra en forældremyndighedsindehaver følgende erklæringer, når forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, eller når den anden forældremyndighedsindehaver ikke protesterer mod udstedelsen:

1) Erklæring om, at barnet opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

2) Erklæring om, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.«

§ 8

I lov om Familieretshuset, jf. lovekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 4 i lov nr. 1687 af 30. december 2024 og senest ved § 17 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, indsættes som nr. 7:

»7) Udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse.«

2. I § 6, stk. 2, indsættes som nr. 14:

»14) Sager om udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse, hvor forældremyndighedsindehaverne er uenige om,

hvorvidt barnet opholder sig eller ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.«

§ 25. Familieretshuset afslutter en § 5-sag ved at modtage en anmeldelse, godkende, registrere eller notere en aftale, udstede en bevilling eller resolution i overensstemmelse med en aftale eller give en tilladelse eller godkendelse.

§ 40. Familieretshusets registrering eller notering af en aftale eller udstedelse af en bevilling kan ikke indbringes for familieretten efter reglerne i denne lov. Familieretshuset skal dog efter anmodning genoptage behandlingen af sagen.

3. I § 25 indsættes efter »bevilling«: », erklæring«.

4. I § 40, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »bevilling«: »eller erklæring«.

§ 9

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, foretages følgende ændringer:

§ 14. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Kommunen ser endvidere bort fra legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt men og ikkeøkonomisk skade samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40.

1. I § 14, *stk. 6*, ændres »samt« »,«, og efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40« indsættes: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.

§ 33. Der foretages ikke fradrag i hjælpen for:

1-3) ---

4) Legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40.

5-11) ---

Stk. 2. ---

2. I § 33, *stk. 1, nr. 4*, indsættes efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40«: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.